

សូមអ្នកទាំងអស់គ្នា។ ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់សង្ខេបសៀវភៅល្បែងផ្អែម Rapture។
 ព្រះអម្ចាស់បានចាប់ផ្តើមខ្ញុំក្នុងដំណើរនេះជាង ២៥ ឆ្នាំមុន
 ហើយពិតជាបានចាប់ផ្តើមបង្ហាញបំណែកនៃល្បែងផ្អែមនេះនៅឆ្នាំ ២០១២ រហូតមកដល់ពេលនេះ
 ដូច្នេះអស់រយៈពេលប្រហែល ១៤ ឆ្នាំហើយ។
 ខ្ញុំជឿថាព្រះគម្ពីរបានគូររូបល្បែងផ្អែមសម្រាប់យើងអំពីថ្ងៃចុងក្រោយ
 ដែលយើងកំពុងរស់នៅឡើយនេះ
 ដោយបង្ហាញយើងយ៉ាងច្បាស់អំពីពេលវេលាដែលព្រឹត្តិការណ៍ដែលនឹងមកដល់នឹងកើតឡើង
 ដូច្នេះនៅពេលដែលវាកើតឡើង យើងមិនចាំបាច់ភ័យខ្លាចទេ
 ដោយដឹងថាព្រះអម្ចាស់គ្រប់គ្រងទាំងស្រុង
 ហើយបានរៀបចំផែនការគ្រប់យ៉ាងចាប់ពីដើមដល់ចប់។ ទ្រង់មានផែនការ ៧០០០
 ឆ្នាំសម្រាប់មនុស្សជាតិ ដោយ ៦០០០ ឆ្នាំដំបូងជិតចប់ និងសហស្សវត្សរ៍ថ្មីជិតចាប់ផ្តើម
 ដែលទ្រង់នឹងគ្រងរាជ្យនៅលើផែនដីរយៈពេល ១០០០ ឆ្នាំជាមួយកូនក្រមុំរបស់ទ្រង់
 ប្រជាជនដែលទ្រង់ជ្រើសរើស។
 មនុស្សគ្រប់គ្នាត្រូវបានស្វាគមន៍ឱ្យក្លាយជាផ្នែកមួយនៃកូនក្រមុំរបស់ទ្រង់ដោយទទួលយកទ្រង់ជា
 ព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេ ហើយទ្រង់ចង់ឱ្យគ្មាននរណាម្នាក់ត្រូវវិនាសឡើយ
 ប៉ុន្តែឱ្យមនុស្សទាំងអស់មានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។

គ្រិស្តបរិស័ទភាគច្រើនទទួលយកទស្សនៈទូទៅបំផុតអំពីរបៀបដែលគ្រាចុងក្រោយនឹងកើតឡើង
 ហើយការបង្រៀននោះមានដូចខាងក្រោម៖ នឹងមានទុក្ខវេទនាដ៏ធំរយៈពេល ៧ ឆ្នាំនៅលើផែនដី
 ដែលនឹងចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការចុះហត្ថលេខាលើសន្ធិសញ្ញាសន្តិភាពរយៈពេល ៧
 ឆ្នាំនៅអឺរ៉ុប។ មុនពេលរយៈពេល ៧ ឆ្នាំទាំងនេះចាប់ផ្តើម
 ព្រះអម្ចាស់នឹងជួយសង្គ្រោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់នៅពេលលើកឡើង
 ហើយបន្ទាប់មករយៈពេលដំបូងនៃដំបូងឱ្យភ័យខ្លាចនឹងកើតឡើងរយៈពេល ៧
 ឆ្នាំសម្រាប់អ្នកដែលនៅសេសសល់។ នៅចំណុចណាស់នៃទុក្ខវេទនារយៈពេល ៧ ឆ្នាំនេះ
 ការបូជាសត្វនឹងបានចាប់ផ្តើមរួចហើយនៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធជ្មីហូដែលទើបសាងសង់ឡើងវិញ
 ហើយការបូជាទាំងនេះនឹងត្រូវបានបញ្ឈប់ដោយមេប្រឆាំងព្រះគ្រិស្ត
 ដែលជាអ្នកផ្ដើមសន្ធិសញ្ញាសន្តិភាពនេះជាមួយអឺរ៉ុប។
 នៅពេលដែលការបូជាទាំងនេះត្រូវបានបញ្ឈប់
 ប្រជាជនទាំងនោះដែលរស់នៅក្នុងស្រុកយូដាគួរតែរត់គេចខ្លួនទៅកាន់ភ្នំ
 ពីព្រោះនឹងមានព្រឹត្តិការណ៍បំផ្លិចបំផ្លាញមួយរយៈពេលខ្លីបន្ទាប់ពីអំពើអាក្រក់ដ៏គួរឱ្យស្អប់ខ្ពើមនេះ
 បន្ទាប់មកដោយការជំនុំជំរះរយៈពេល ៣ ឆ្នាំកន្លះទៀតនៅលើផែនដី
 មុនពេលយើងត្រឡប់មកជាមួយព្រះគ្រិស្តស្ថានសួគ៌ដើម្បីគ្រប់គ្រង និងសោយរាជ្យនៅលើផែនដី។

ប្រសិនបើអ្នកជាគ្រិស្តបរិស័ទ
 ខ្ញុំស្មានថាគ្រោងនេះស្តាប់ទៅដូចជាស្តាំនឹងអ្នកណាស់។

នេះជាអ្វីដែលខ្ញុំត្រូវបានបង្រៀនកាលពីខ្ញុំនៅក្មេងនៅក្នុងព្រះវិហារ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
 ខ្ញុំតែងតែជាប្រភេទមនុស្សដែលចូលចិត្តប្រកួតប្រជែង ឬសួរសំណួរអំពីរឿងផ្សេងៗ
 ហើយមិនដែលត្រូវបានកំណត់យ៉ាងច្បាស់លាស់លើពេលវេលានេះទេ។ ឧទាហរណ៍

ខ្ញុំបានឃើញនៅក្នុងវិវរណៈ ១២ អំពីរបៀបដែលវាបាននិយាយថា
 ត្រូវនោះត្រូវបាននាំទៅកន្លែងដែលព្រះបានរៀបចំសម្រាប់នាងសម្រាប់រយៈពេល ៣ ឆ្នាំកន្លះប៉ុណ្ណោះ
 ដូច្នេះខ្ញុំឆ្ងល់ថាហេតុអ្វីបានជាព្រះវិហារទទួលយកយ៉ាងខ្លាំងថា
 ការលើកឡើងត្រូវតែកើតឡើងមុនពេលចាប់ផ្តើមនៃរយៈពេលទុក្ខវេទនា ៧ ឆ្នាំ
 ព្រោះមានឯកសារយោងជាច្រើននៅក្នុងព្រះគម្ពីរអំពីរយៈពេល ៣ ឆ្នាំកន្លះ ឬមួយពេល ដង
 និងកន្លះពេល ឬ ៤២ ខែ ឬ ១២៦០ ថ្ងៃ ក៏ដូចជាការរាប់ ១២៩០ និង ១៣៣៥ ថ្ងៃ
 ដែលទាំងពីរគឺត្រឹមត្រូវប្រហែល ៣ ឆ្នាំកន្លះ។ ខ្ញុំសន្មតថាអ្នកអាចនិយាយបានថា
 ខ្ញុំផ្ទៀងទៅរកទស្សនៈពាក់កណ្តាលកុលសម្ព័ន្ធ ថាមានតែពាក់កណ្តាលនៃ ៧
 ឆ្នាំថ្មីក្រោយប៉ុណ្ណោះដែលពិតជាពេលវេលានៃទុក្ខវេទនាយ៉ាងខ្លាំងនៅលើផែនដី។

និយាយឲ្យត្រង់ទៅ ខ្ញុំមិនសូវចាប់អារម្មណ៍នឹងទំនាយព្រះគម្ពីរអំពីគ្រាចុងបញ្ចប់ទេ។
 រហូតដល់ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលមកខ្ញុំនៅថ្ងៃទី 4 ខែមករា ឆ្នាំ 2001 វេលាម៉ោង 1 ព្រឹក
 ហើយបានប្រាប់ខ្ញុំថា ខ្ញុំត្រូវធ្វើជាយ៉ូហានបាទីស្ទ
 ហើយនឹងសរសេរអ្វីមួយដែលនឹងជួយសង្គ្រោះមនុស្សរាប់លាននាក់ពីការបោកបញ្ឆោតដែលនឹងមកដល់
 ខ្ញុំដឹងថាព្រះអម្ចាស់ចង់ឲ្យខ្ញុំសិក្សាទំនាយ
 និងយល់ពីព្រះគម្ពីរអំពីរបៀបដែលផែនការចុងបញ្ចប់របស់ទ្រង់នឹងលាតត្រដាង។ បន្ទាប់មក នៅឆ្នាំ
 2012 ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមផ្តល់បំណែកនៃល្បែងផ្អែមនេះដល់ខ្ញុំ
 ហើយចង់លបង្ហាញខ្ញុំទៅកាន់កាលបរិច្ឆេទ និងពិធីបុណ្យដើម្បីសិក្សា ហើយយឺតៗ ប៉ុន្តែប្រាកដណាស់
 សៀវភៅនេះបានកើតឡើង។ ឥឡូវនេះខ្ញុំអាចមើលល្បែងផ្អែមទាំងមូល
 ហើយចង់ចែករំលែកវាជាមួយអ្នកនៅទីនេះ។

សំបុត្ររបស់បាណាបាស ដែលជាដៃគូធ្វើដំណើររបស់ប៉ូល ប្រាប់យើងថា ព្រះអម្ចាស់មានផែនការ
 7000 ឆ្នាំសម្រាប់មនុស្សជាតិ ហើយថា បន្ទាប់ពី 6000 ឆ្នាំ ព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងមកផែនដីវិញរយៈពេល
 1000 ឆ្នាំ ដើម្បីគ្រប់គ្រង និងសោយរាជ្យនៅលើផែនដី។
 នេះត្រូវបានបង្រៀនជាទូទៅនៅក្នុងសាសនាចក្រដំបូង និងត្រូវបានបង្ហាញឱ្យដឹងនៅទូទាំងព្រះគម្ពីរ។
 ដកស្រង់ចេញពីសំបុត្ររបស់បាណាបាស ជំពូកទី 15 ខទី 3-5:

ទ្រង់មានបន្ទូលអំពីថ្ងៃសប្បិទនៅដើមដំបូងនៃការបង្កើតថា
 «ព្រះបានធ្វើក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃនូវកិច្ចការនៃព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ ហើយនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ
 ទ្រង់បានបញ្ចប់កិច្ចការទាំងនោះ ហើយបានសម្រាកនៅក្នុងនោះ
 ហើយញែកវាជាបរិសុទ្ធ»។ សូមកត់សម្គាល់កូនៗ តើឃ្លាថា
 «ទ្រង់បានធ្វើឲ្យចប់ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ» មានន័យយ៉ាងណា? ទ្រង់ចង់មានន័យដូចនេះ៖
 ថាព្រះអម្ចាស់នឹងធ្វើឲ្យចប់អ្វីៗទាំងអស់ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំ
 ព្រោះមួយថ្ងៃជាមួយទ្រង់មានន័យថាមួយពាន់ឆ្នាំ។ ហើយទ្រង់ផ្ទាល់គឺជាសាក្សីរបស់ខ្ញុំ
 នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា «មើលចុះ ថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់នឹងដូចជាមួយពាន់ឆ្នាំ»។ ដូច្នេះ
 កូនៗអើយ ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ នោះគឺក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំ
 អ្វីៗទាំងអស់នឹងត្រូវបានបញ្ចប់។ «ហើយទ្រង់បានសម្រាកនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ»។ នេះមានន័យថា
 នៅពេលដែលព្រះរាជបុត្ររបស់ទ្រង់យាងមក ទ្រង់នឹងបំផ្លាញពេលវេលារបស់មនុស្សអាក្រក់
 ហើយនឹងវិនិច្ឆ័យមនុស្សមិនគោរពព្រះ ហើយនឹងផ្លាស់ប្តូរព្រះអាទិត្យ ព្រះច័ន្ទ និងផ្កាយ
 ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់នឹងសម្រាកយ៉ាងពិតប្រាកដនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ។

អាយុនៅពេលកូនប្រុសកើត	ឆ្នាំ	ខគម្ពីរព្រះគម្ពីរ
----------------------	-------	-------------------

អាដាម	១២៩.៥	លោកុប្បត្តិ ៥
សេត	១០៩.៥	លោកុប្បត្តិ ៥
អេណូស	៨៩.៥	លោកុប្បត្តិ ៥
កេណាន	៦៩.៥	លោកុប្បត្តិ ៥
ម៉ាហាឡាល	៦៤.៥	លោកុប្បត្តិ ៥
យ៉ាវ៉េដ	១៦១.៥	លោកុប្បត្តិ ៥
អេណុក	៦៤.៥	លោកុប្បត្តិ ៥
មេធាសាឡា	១៨៦.៥	លោកុប្បត្តិ ៥
ឡាម៉េក	១៨១.៥	លោកុប្បត្តិ ៥
ណូអេ	៥០១.៥	លោកុប្បត្តិ ៥
សេម	៩៩.៥	លោកុប្បត្តិ ១១
អាដាកសាដ	៣៩.៥	លោកុប្បត្តិ ១១
សេឡា	២៩.៥	លោកុប្បត្តិ ១១
អេប៊ើរ	៣៣.៥	លោកុប្បត្តិ ១១
ពេឡេក	២៩.៥	លោកុប្បត្តិ ១១
រូ	៣១.៥	លោកុប្បត្តិ ១១
សេរុក	២៩.៥	លោកុប្បត្តិ ១១
ឡឺងលើ	២៨.៥	លោកុប្បត្តិ ១១
តេរ៉ា	១៣០	លោកុប្បត្តិ ១១:២៦, ៣២, លោកុប្បត្តិ ១២:៤, កិច្ចការ ៧:៤
ព្រឹត្តិការណ៍ចាប់ផ្តើមជាមួយអាប្រាហាំ	ឆ្នាំ	ខគម្ពីរព្រះគម្ពីរ
អាប្រាហាំចាកចេញពីហារ៉ានទៅស្រុកអេស៊ីប និងកាណាន	៧៩.៥	លោកុប្បត្តិ ១២:៤
អ៊ីស្រាអែលចាកចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប	៤៣០	និក្ខមនំ ១២:៤០
រជ្ជកាលព្រះមហាក្សត្រ / ព្រឹត្តិការណ៍	ឆ្នាំ	ខគម្ពីរព្រះគម្ពីរ

សាឡាម៉ូនចាប់ផ្ដើមសាងសង់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ	៤៧៩	ពង្សាវតារក្សត្រទី១ ៦:១
ឆ្នាំដែលនៅសល់របស់សាឡាម៉ូនជាស្ដេច	៣៦	ពង្សាវតារក្សត្រទី១ ៦:១, ពង្សាវតារក្សត្រទី១ ១១:៤២
រជ្ជកាលរបស់អេហ្វបោម	១៦.៥	ពង្សាវតារក្សត្រទី១ ១៤:២១
រជ្ជកាលរបស់អាប៊ីយ៉ា	២.៥	ពង្សាវតារក្សត្រទី១ ១៥:២
នោះជាច្បាប់។	៤០.៥	ពង្សាវតារក្សត្រទី១ ១៥:១០
រជ្ជកាលរបស់យ៉ូសាផាត	២៤.៥	ពង្សាវតារក្សត្រទី១ ២២:៤២
រជ្ជកាលរបស់យ៉ូរ៉ាម	៧.៥	ពង្សាវតារក្សត្រទី២ ៨:១៧
រជ្ជកាលរបស់អហាស៊ីយ៉ា	១	ពង្សាវតារក្សត្រទី២ ៨:២៦
រជ្ជកាលរបស់អ៊ីថាលីយ៉ា	៦	ពង្សាវតារក្សត្រទី២ ១១:៣
រជ្ជកាលរបស់យ៉ូអាស	៣៩.៥	ពង្សាវតារក្សត្រទី២ ១២:១
រជ្ជកាលរបស់អម៉ាស៊ីយ៉ា	២៨.៥	ពង្សាវតារក្សត្រទី២ ១៤:២
រជ្ជកាលរបស់អ៊ីសារា	៥១.៥	ពង្សាវតារក្សត្រទី២ ១៥:២
ការគ្រប់គ្រងរបស់យ៉ូថាម	១៥.៥	ពង្សាវតារក្សត្រទី២ ១៥:៣៣
រជ្ជកាលរបស់អហាស	១៥.៥	ពង្សាវតារក្សត្រទី២ ១៦:២
ការគ្រប់គ្រងរបស់ហេសេតា	២៨.៥	ពង្សាវតារក្សត្រទី២ ១៨:២
ការគ្រប់គ្រងរបស់ម៉ាណាសេ	៥៤.៥	ពង្សាវតារក្សត្រទី២ ២១:១
ការគ្រប់គ្រងរបស់អាម៉ូន	១.៥	ពង្សាវតារក្សត្រទី២ ២១:១៩
រជ្ជកាលរបស់យ៉ូសៀស	៣០.៥	ពង្សាវតារក្សត្រទី២ ២២:១
យ៉ូអាហាស	០.២៥	ពង្សាវតារក្សត្រទី២ ២៣:៣១
យេហូយ៉ាគីម	១០.៥	ពង្សាវតារក្សត្រទី២ ២៣:៣៦
យ៉ូយ៉ាគីន	០.២៥	ពង្សាវតារក្សត្រទី២ ២៤:៨
សេដេគា	៨.៥	ពង្សាវតារក្សត្រទី២ ២៥:១
ការឈ្លានពានរបស់បាប៊ីឡូនរហូតដល់ឆ្នាំ 1 មុនគ.ស.	៥៨៥	
១ គ្រិស្តសករាជ រហូតដល់ឆ្នាំ ២០១៤	ឆ្នាំ ២០១ ៣	
សរុប៖	៦០០០	

ពេលខ្ញុំបូកសរុប ៦០០០ ឆ្នាំនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ វាបានបញ្ចប់នៅប្រហែលឆ្នាំ ២០១៣។
ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំអាចនៅឆ្ងាយពីវិបត្តិ ប៉ុន្តែតាមគណិតវិទ្យា ខ្ញុំមិនគិតថាខ្ញុំអាចនៅឆ្ងាយជាង ៧ ឆ្នាំទេ
ដូច្នេះខ្ញុំមិនបានឃើញលទ្ធភាពណាមួយសម្រាប់ ៦០០០ ឆ្នាំបញ្ចប់បន្ទាប់ពីឆ្នាំ ២០២០ នោះទេ។
រហូតដល់ឆ្នាំ ២០២០ ទើបខ្ញុំបានដឹងអំពីសៀវភៅអំណរគុណ ដែលប្រាប់យើងថា អ័ដាម
និងអេវ៉ាបាននៅក្នុងសួនច្បារអេដែនរយៈពេល ៧ ឆ្នាំមុនពេលការដួលរលំរបស់មនុស្ស។
ពេលនោះខ្ញុំបានដឹងថា ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់កំពុងរាប់ ៦០០០ ឆ្នាំពីការដួលរលំរបស់មនុស្ស
ជាជាងពីការបង្កើតឡើង វាអាចបញ្ចប់យ៉ាងជិតស្និទ្ធនឹងឆ្នាំ ២០២០។ ខ្ញុំផ្ទាល់ជឿថា
ល្បែងផ្អែមនេះចុងក្រោយបង្ហាញពី ៦០០០ ឆ្នាំពីការបង្កើតឡើងដែលបញ្ចប់នៅឆ្នាំ ២០១៦ និង ២០០០
ឆ្នាំពីការដួលរលំរបស់មនុស្សដែលបញ្ចប់នៅឆ្នាំ ២០២៣។

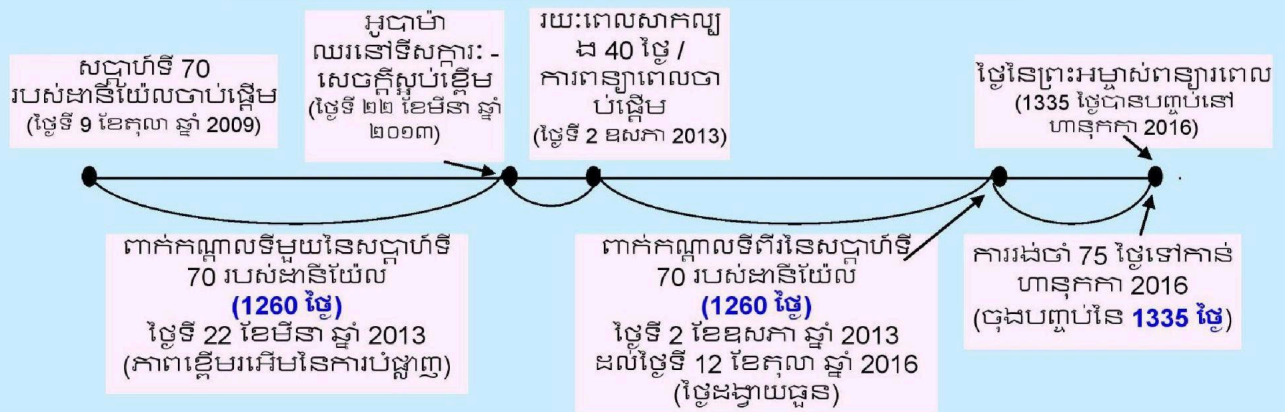
ត្រលប់ទៅឆ្នាំ ២០១២ វិញ ព្រះអម្ចាស់បានចាប់ផ្តើមបង្ហាញខ្ញុំនៅពេលនោះ
អំពីរបៀបដែលឆ្នាំទីចិតសំបរបស់ដានីយ៉ែល សប្តាហ៍ (រយៈពេល ៧ ឆ្នាំ ដែល «ថ្ងៃ»
នីមួយៗស្មើនឹងមួយឆ្នាំ) បានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ ទិវារោងឧបោសថក្នុងឆ្នាំ ២០០៩ និងថ្ងៃទីម្ភៃបួន
ថ្ងៃគីសលេវី។ ទាំងនេះគឺជាកាលបរិច្ឆេទចំនួន ២ ដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងហាកាយ ២
ទាក់ទងនឹងព្រះអម្ចាស់ដែលអង្រួនផ្ទៃមេឃ និងផែនដី
ហើយនាំយកអ្វីដែលប្រជាជាតិទាំងអស់ចង់បានមកក្នុងទ្រង់។ វាគឺនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ នៅថ្ងៃបុណ្យបារាំង
លោកអូប៉ាម៉ាត្រូវបានជ្រើសរើសជាអ្នកឈ្នះរង្វាន់ណូបែលសន្តិភាព
ទោះបីជាការពិតដែលថាលោកមិនបានធ្វើអ្វីដើម្បីសមនឹងទទួលបានរង្វាន់បែបនេះក៏ដោយ
ហើយបន្ទាប់មកបានទទួលរង្វាន់នេះត្រឹមតែប៉ុន្មានម៉ោងមុនពេលចាប់ផ្តើមនៃថ្ងៃទីម្ភៃបួន។
ថ្ងៃនៃគីសលេវី។ ទាំងនេះគឺជាកាលបរិច្ឆេទ ២ ដែលបានចាប់ផ្តើមថ្ងៃទីចិតសំបរបស់ដានីយ៉ែល សប្តាហ៍។
1260 ថ្ងៃយ៉ាងពិតប្រាកដ បន្ទាប់ពីលោកត្រូវបានជ្រើសរើសឱ្យទទួលបានរង្វាន់
លោកបានទៅប្រែប្រួល ហើយបានឈរនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ ជាកន្លែងដែលលោកមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិ
ដោយបញ្ឈប់យញ្ញូប្រចាំថ្ងៃនៃការសរសើរ និងអរព្រះគុណ
ដែលកើតឡើងនៅព្រះវិហារនៃកំណើតព្រះយេស៊ូ។
នេះគឺជាកន្លែងដូចគ្នាដែលត្រូវបានកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធបំផ្លាញនៅឆ្នាំ 2002
ដើម្បីបំពេញតាមទំនាយដែលបានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុងដានីយ៉ែល 11:31
-កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធរបស់ទ្រង់នឹងក្រោកឡើងដើម្បីបំផ្លាញបន្ទាយព្រះវិហារ
ហើយនឹងលុបបំបាត់យញ្ញូប្រចាំថ្ងៃ។
បន្ទាប់មកពួកគេនឹងដាក់តាំងរបស់ដ៏គួរឱ្យស្តាប់ខ្ពើមដែលបង្កឱ្យមានការបំផ្លិចបំផ្លាញ។

ព្រះវិហារនៃកំណើតព្រះយេស៊ូត្រូវបានសាងសង់ឡើងដូចជាបន្ទាយប្រាសាទ
ហើយត្រូវបានបំផ្លាញនៅឆ្នាំ ២០០២ នៅពេលដែលពួកប៉ាឡេស្ទីនបានវាយឆ្លុកវា
ហើយក៏បានបញ្ឈប់ការប្រឆាំងប្រចាំថ្ងៃពីការកើតឡើងនៅពេលនោះ។ បន្ទាប់ពីព្រឹត្តិការណ៍នោះនៅឆ្នាំ
២០០២
យើងបានឃើញពីរបៀបដែលអំពើគួរស្តាប់ខ្ពើមដែលបណ្តាលឱ្យមានការបំផ្លិចបំផ្លាញបានកើតឡើង
នៅថ្ងៃទី ២២ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០១៣។
នេះត្រូវបានចាត់ទុកថាដោយគ្រិស្តបរិស័ទជាច្រើននៅជុំវិញពិភពលោកថាជាកន្លែងដ៏ពិសិដ្ឋបំផុត
ជាកន្លែងដែលព្រះគ្រិស្តបានប្រសូត។
វាជាកន្លែងពិសិដ្ឋមួយដែលគ្រិស្តបរិស័ទមកពីជុំវិញពិភពលោកទៅថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់
ហើយថ្លែងអំណរគុណដល់ទ្រង់សម្រាប់ការយ៉ាងមកផែនដីជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង។

ព្រះយេស៊ូបានព្រមានយើងថា ពេលយើងឃើញព្រឹត្តិការណ៍នេះ យើងគួរតែរត់ភៀសខ្លួនទៅកាន់ភ្នំ
ព្រោះភាពស្ងាត់ជ្រងំនឹងកើតឡើងឆាប់ៗនេះ។ ខ្ញុំបានឃើញនៅក្នុងព្រះគម្ពីរថា មានការរាប់ចំនួន
១២៦០ថ្ងៃ ១២៩០ថ្ងៃ និង ១៣៣៥ថ្ងៃ។ ពេលខ្ញុំរាប់ ១២៩០ថ្ងៃពីអំពើគួរស្តាប់ខ្ពើមនៅថ្ងៃទី២២ ខែមីនា
ឆ្នាំ២០១៣ វាបាននាំខ្ញុំទៅដល់ពិធីបុណ្យត្រៃនៅឆ្នាំ២០១៦។ ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើ ១២៦០ថ្ងៃ នឹង

១៣៣៥ថ្ងៃអាចសមគ្នាយ៉ាងដូចម្តេច ដោយចង្អុលទៅពិធីបុណ្យរបស់ជនជាតិយូដា។
កន្លែងតែមួយគត់ដែលពួកវាសមគ្នាគឺប្រសិនបើយើងរាប់ ១២៦០ និង ១៣៣៥ថ្ងៃចាប់ពីថ្ងៃទី២
ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៣ យើងនឹងមកដល់ថ្ងៃនៃការប្រោសលោះ
និងការចាប់ផ្តើមនៃហានូកានៅថ្ងៃបុណ្យណូអែលនៅឆ្នាំ២០១៦។ លោកអូប៉ាម៉ាបានប្រាប់យើងថា
គាត់នឹងឈ្នះសង្គ្រាមនៅថ្ងៃបុណ្យណូអែល។ លែងផ្អែកទាំងមូលគឺសមហេតុផល
ហើយការរាប់ចំនួនទាំងអស់សមគ្នា។ ព្រះអម្ចាស់កំពុងរង់ចាំ ៤០ថ្ងៃពីព្រឹត្តិការណ៍គួរស្តាប់ខ្លឹម
ហើយបន្ទាប់មកនឹងចាប់ផ្តើមទុក្ខវេទនាដ៏ធំនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ។ ថ្ងៃបុណ្យនំប៉័ងឥតដំបែកក្នុងឆ្នាំ ២០១៣
នៅលើប្រតិទិនរបស់ទ្រង់។ ប្រតិទិនដ្ឋីហូបានឃ្លាតឆ្ងាយពីប្រតិទិនរបស់ព្រះក្នុងឆ្នាំ ២០១៣ មួយខែ
ពីព្រោះពួកគេបានចាប់ផ្តើមឆ្នាំព្រះគម្ពីររបស់ពួកគេមុនថ្ងៃសមភាពនិទាយរដូវ។
ព្រះអម្ចាស់បានអនុញ្ញាតឱ្យរឿងនេះកើតឡើង
ដើម្បីឱ្យយើងអាចមើលឃើញពីរបៀបដែលលោកអូប៉ាម៉ាបានចូលទៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹមដោយជិះ
សត្វសាហារដែលខ្លីនៅថ្ងៃទីដប់។ ថ្ងៃខែណែសាន (នៅលើប្រតិទិនដ្ឋីហូ) ដូចដែលព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើ
ហើយបន្ទាប់មកនៅថ្ងៃបន្ទាប់
ព្រះគ្រីស្ទបានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់អំពីព្រឹត្តិការណ៍ដ៏គួរឱ្យស្តាប់ខ្លឹមនៅថ្ងៃទីដប់មួយ
នៅថ្ងៃខែណែសាន។ លោកអូប៉ាម៉ាបានទៅព្រះវិហារកំណើតព្រះយេស៊ូនៅថ្ងៃទីដប់មួយ
នៅថ្ងៃខែណែសាន។ ព្រះអម្ចាស់កំពុងចង្អុលបង្ហាញយើងយ៉ាងច្បាស់អំពីព្រឹត្តិការណ៍នេះ 1260
ថ្ងៃបន្ទាប់ពីលោកអូប៉ាម៉ាត្រូវបានជ្រើសរើសជាអ្នកឈ្នះរង្វាន់ណូបែលសន្តិភាពនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ
ថ្ងៃបុណ្យបារាំង។ វាគឺជាថ្ងៃទីប្រាំពីរនៃបុណ្យបារាំង
នៅពេលដែលប្រជាជនយូដាដឹងថាព្រះមេស៊ីរបស់ពួកគេនឹងយាងមក
ហើយជាថ្ងៃដែលព្រះគ្រីស្ទបានឈរឡើងដោយសំឡេងខ្លាំងៗ ហើយប្រាប់ប្រជាជនឱ្យមករកទ្រង់
ហើយទ្រង់នឹងប្រទានប្រភពទឹករស់ដល់ពួកគេ។ រយៈពេល ៤០ ថ្ងៃចាប់ពីថ្ងៃទី ២២ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០១៣
ដល់ថ្ងៃទី ៣០ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០១៣ គឺជាពេលវេលានៃការសាកល្បង
ដូចដែលទ្រង់បានប្រទានដល់ទីក្រុងនីនីវ៉ាដែរ -
ជាពេលវេលាដើម្បីប្រែចិត្តមុនពេលទ្រង់នាំមកនូវការជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់មកលើពិភពលោក
និងលើអាមេរិក។ អាមេរិកគឺជាទឹកដីដែលបានចាប់ផ្តើមជាប្រជាជាតិគ្រីស្តសាសនា
ហើយបានក្លាយជាប្រជាជាតិដ៏អស្ចារ្យបំផុតនៃប្រជាជាតិទាំងអស់ ជាសសរនៃពន្លឺ ក្តីសង្ឃឹម
និងសេរីភាពសម្រាប់ពិភពលោក ប៉ុន្តែបានងាកចេញពីព្រះអម្ចាស់
ដូចដែលអ៊ីស្រាអែលបានធ្វើម្តងហើយម្តងទៀត។
ព្រះអម្ចាស់បានព្រមានអ៊ីស្រាអែលម្តងហើយម្តងទៀតឱ្យប្រែចិត្ត ហើយងាកមករកទ្រង់វិញ
ប៉ុន្តែនៅទីបំផុតទ្រង់បាននាំមកនូវការជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់មកលើនាង
ហើយបានធ្វើឱ្យទឹកដីរបស់នាងក្លាយជាទីស្ងាត់ជ្រងំ។

សប្តាហ៍ទី 70 របស់ដានីយ៉ែល (2009-2016)

ត្រលប់ទៅថ្ងៃទី 2 ខែឧសភា ឆ្នាំ 2013 វិញ...

ព្រះគម្ពីរបានចង្អុលបង្ហាញយើងយ៉ាងច្បាស់អំពីពេលវេលានេះថាជាពេលវេលាសម្រាប់ការជំនុំជំរះលើអាមេរិក និងពិភពលោក បន្ទាប់មកគឺរយៈពេលនៃទុក្ខវេទនាដ៏ធំរយៈពេល 3 ឆ្នាំកន្លះ។

កូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបាននាំទៅកាន់កន្លែងដែលព្រះជាម្ចាស់បានរៀបចំសម្រាប់នាងឲ្យឆ្ងាយពីដៃរបស់ពស់។ ប៉ុន្តែគ្មានអ្វីកើតឡើងទេ។ វាត្រូវចំណាយពេល 5

ខែមុនពេលខ្ញុំដឹងពីអ្វីដែលបានកើតឡើង

និងរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានរារាំងការជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់ប្រឆាំងនឹងអាមេរិក និងពិភពលោក។

ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញខ្ញុំពីរបៀបដែលចាប់ពីថ្ងៃទី 30 ខែមេសា ដល់ថ្ងៃទី 2 ខែឧសភា ឆ្នាំ 2013

មានចលនាអធិស្ឋានទូទាំងពិភពលោកសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ឲ្យមានសេចក្តីមេត្តាករុណាចំពោះអាមេរិក។

ថ្ងៃទី 30 ខែមេសា ឆ្នាំ 2013 គឺជាទិវាជាតិនៃការប្រែចិត្តរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក និងថ្ងៃទី 2 ខែឧសភា

ឆ្នាំ 2013 គឺជាទិវាជាតិនៃការអធិស្ឋាននៅអាមេរិក។ ការអំពាវនាវទូទាំងពិភពលោកឱ្យអធិស្ឋាន

និងតមអាហារសម្រាប់សហរដ្ឋអាមេរិកបានចេញពីប្រទេសអូស្ត្រាលី និងនូវសេចក្តីរង់ចាំនៅថ្ងៃទី 25

ខែមេសា ឆ្នាំ 2013 ពីក្រុមនៅឯទិវាជាតិនៃការអធិស្ឋាន និងតមអាហាររបស់ប្រទេសអូស្ត្រាលី។

ក្រុមអូស្ត្រាលីមានអារម្មណ៍ថាត្រូវបានដឹកនាំដោយព្រះដើម្បីភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងទិវាជាតិនៃការប្រែចិត្តរបស់សហរដ្ឋអាមេរិកនៅថ្ងៃទី 30 ខែមេសា។

និងទិវាអធិស្ឋានជាតិរបស់សហរដ្ឋអាមេរិកនៅថ្ងៃទី 2

ខែឧសភា ជាមួយនឹងការអំពាវនាវទូទាំងពិភពលោកសម្រាប់ការអធិស្ឋាន និងតមអាហាររយៈពេល

៧២ ម៉ោងសម្រាប់សហរដ្ឋអាមេរិក។ នេះត្រូវបានទទួលដោយរាបសារ

និងដោយកតញ្ញតាមដោយអ្នកដឹកនាំការអធិស្ឋានអាមេរិកក្នុងអំឡុងពេលសន្និសីទតាមទូរស័ព្ទនៅ

ថ្ងៃទី ២៤ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០១៣។

ទាំងអស់នេះត្រូវបានបង្ហាញជាមុនដល់យើងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរតាមរយៈរឿងរបស់យូណាស

និងរបៀបដែលការវិនិច្ឆ័យប្រឆាំងនឹងទីក្រុងនីនីវេត្រូវបានពន្យារពេលដោយសារតែការប្រែចិត្តដែលបាន

កើតឡើងបន្ទាប់ពីរយៈពេលអនុគ្រោះ ៤០ ថ្ងៃ។

វាក៏ត្រូវបានបង្ហាញជាមុនដល់យើងនៅក្នុងរឿងរបស់ម្ចាស់ក្សត្រីអេសធើរ ដែលបន្ទាប់ពីការអធិស្ឋាន

និងតមអាហាររយៈពេល ៣ ថ្ងៃ

បានទៅជួបព្រះមហាក្សត្រដើម្បីអង្វរសុំសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់ប្រជាជនរបស់នាង។

សេចក្តីមេត្តាករុណាត្រូវបានប្រទាន។ នៅពេលនោះ

ខ្ញុំគ្រាន់តែសន្មតថាព្រះអម្ចាស់កំពុងធ្វើឱ្យថ្ងៃនៃទុក្ខវេទនាដ៏ធំខ្លីជាងមុន

ដូចដែលទ្រង់បានប្រាប់យើងថាទ្រង់នឹងធ្វើនៅក្នុងម៉ាថាយ ២៤:២២។

ព្រះច័ន្ទឈាមដែលកើតឡើងនៅដើមនិប៉ុងឥតដំបូរពីឆ្នាំ ២០១៣ ដល់ ២០១៥

ហើយបន្ទាប់មកសូមត្រួតពិនិត្យនៅដើមឆ្នាំថ្មីព្រះគម្ពីរ និងជួបក្នុងឆ្នាំ ២០១៥
សម័យឆ្នាំជាមួយនឹងពេលវេលានេះ ដែលបង្ហាញពីរបៀបដែលឆ្នាំ ២០១៦
នោះនឹងជាថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់ ថ្ងៃទីប្រាំពីរនៃឆ្នាំទីចិតសិបរបស់ដានីយ៉ែល។ សប្តាហ៍។
ព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងនៅក្នុងយ៉ូអែល ២ និងកិច្ចការ ២ ថា ព្រះអាទិត្យនឹងងងឹត
ហើយព្រះច័ន្ទនឹងប្រែជាឈាម មុនពេលថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យ និងគួរឱ្យស្វែងខ្លាច (ឬជំរុញរឿង)
របស់ព្រះអម្ចាស់ចាប់ផ្តើម។

ខ្ញុំបានចង្អុលបង្ហាញថ្ងៃនៃការប្រោសលោះនៅឆ្នាំ ២០១៥
ជាថ្ងៃដែលការលើកឡើងលើកដំបូងនឹងកើតឡើង។
ខ្ញុំជឿថានឹងមានការលើកឡើងលើកទីពីរនៅដើមបុណ្យហាល្លាហូតនៅឆ្នាំ ២០១៦
និងការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទមកផែនដីនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរនៃបុណ្យហាល្លាហូតដើម្បីបើកស
ហស្សវត្សរ៍ថ្មីនៅថ្ងៃទី ១ ខែមករា ឆ្នាំ ២០១៧។ វិវរណៈ ១៤ និយាយអំពីព្រឹត្តិការណ៍ច្រើនកាត់ចំនួន ២
ហើយវិវរណៈប្រាប់យើងអំពីព្រឹត្តិការណ៍វេទនាចំនួន ៣។ ខ្ញុំជឿថាព្រឹត្តិការណ៍ច្រើនកាត់ទាំង ២
នេះគឺជាព្រឹត្តិការណ៍លើកឡើង ហើយមានទំនាក់ទំនងជាមួយព្រឹត្តិការណ៍វេទនាចំនួន ២
ដំបូងនៅក្នុងវិវរណៈ
ហើយបន្ទាប់មកព្រឹត្តិការណ៍វេទនាទីបីគឺជាការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទមកផែនដី។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រឹត្តិការណ៍នៃការលើកឡើងចំនួន ២
និងការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទមកផែនដីមិនបានកើតឡើងនៅឆ្នាំ ២០១៥ ឬ ២០១៦ ទេ។
ឥឡូវនេះវាមានរយៈពេល ១០ ឆ្នាំហើយចាប់តាំងពីពេលនោះមក។ អស់រយៈពេល ១០ ឆ្នាំមកហើយ
ខ្ញុំបានព្យាយាមស្វែងយល់ថាតើយើងស្ថិតនៅចំណុចណានៅលើពេលវេលារបស់ព្រះ។

ខ្ញុំជឿថាឆ្នាំ ២០១៦ បានបញ្ចប់រយៈពេល ៦០០០ ឆ្នាំគិតចាប់ពីការបង្កើត។
នៅក្នុងសៀវភៅអំណរសប្បាយ យើងឃើញថាអ័ដាម និងអេវ៉ាបាននៅក្នុងសួនច្បាររយៈពេល ៧
ឆ្នាំមុនពេលការដួលរលំ។ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់ឥឡូវនេះកំពុងរាប់រយៈពេល ៦០០០
ឆ្នាំគិតចាប់ពីការដួលរលំរបស់មនុស្សជាដាច់ការបង្កើត ហើយប្រសិនបើរយៈពេល ៦០០០
ឆ្នាំគិតចាប់ពីការបង្កើតបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ ២០១៦ នោះឆ្នាំ ២០២៣ នឹងជាចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេល
៦០០០ ឆ្នាំគិតចាប់ពីការដួលរលំរបស់មនុស្ស។

ដូច្នេះ សូមត្រលប់ទៅរកល្បែងផ្អែបវិញ។ តើឆ្នាំ ២០០៩ ដល់ ២០១៦
អាចជាឆ្នាំទីចិតសិបរបស់ដានីយ៉ែលដោយរបៀបណា?
តើយើងនឹងធ្វើដូចម្តេចប្រសិនបើយើងនៅទីនេះក្នុងឆ្នាំ ២០២៦ ហើយមិនទាន់មានការលើកឡើង
ឬការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទមកផែនដីនៅឡើយទេ?

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ យើងឃើញរយៈពេលសំខាន់ពីរ គឺរយៈពេល ១៤ ឆ្នាំ។
ទីមួយគឺនៅពេលដែលមានរយៈពេល ៧ ឆ្នាំនៃភាពបរិច្ចរណ៍ បន្ទាប់មកគឺរយៈពេល ៧
ឆ្នាំនៃទ្រុឌក្បាលនៅសម័យយ៉ូសែប។ អ្នកអាចអានរឿងនេះនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ៤១-៤៧។

រយៈពេល ១៤ ឆ្នាំដ៏សំខាន់មួយទៀតត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងរឿងរបស់យ៉ាកុប
ដែលបានធ្វើការអស់រយៈពេល ៧ ឆ្នាំដើម្បីរៀបការជាមួយរ៉ាដែល
ប៉ុន្តែត្រូវបានឡាបានបោកបញ្ឆោតឱ្យរៀបការជាមួយប្អូនស្រីរបស់នាងឈ្មោះលេអា។
បន្ទាប់មកគាត់ត្រូវធ្វើការ ៧ ឆ្នាំទៀតដើម្បីរៀបការជាមួយរ៉ាដែលដែលជាស្នេហាពិតរបស់គាត់។
ព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ២៩:២០ -ដូច្នេះ យ៉ាកុបបានបម្រើប្រាំពីរឆ្នាំដើម្បីបានរ៉ាដែល

ប៉ុន្តែរយៈពេលទាំងនោះហាក់ដូចជាប៉ុន្មានថ្ងៃប៉ុណ្ណោះសម្រាប់គាត់
ដោយសារគាត់ស្រឡាញ់នាង។ ដូច្នេះសរុបមក យ៉ាកុបត្រូវធ្វើការអស់រយៈពេល 14
ឆ្នាំដើម្បីរៀបការជាមួយវ៉ាដែលដែលជាស្នេហាពិតរបស់គាត់ មិនមែន 7
ឆ្នាំដូចដែលគាត់ត្រូវបានប្រាប់ដំបូងនោះទេ។

តើរឿងរ៉ាវទាំង ២ នេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរអាចបង្ហាញពីយើងថា ព្រះអម្ចាស់នឹងបង្កើនទ្វេដងនូវរយៈពេល
៧ ឆ្នាំនៃឆ្នាំទីចិតសិបរបស់ដានីយ៉ែលដែរឬទេ? សប្តាហ៍ ហើយធ្វើឱ្យមានរយៈពេល 14 ឆ្នាំ?
យើងដឹងថារដូវស្លឹកឈើជ្រុះឆ្នាំ 2009 បានចាប់ផ្តើមថ្ងៃទីចិតសិប សប្តាហ៍របស់ដានីយ៉ែល ឬរយៈពេល
៧ ឆ្នាំនេះ ដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងដានីយ៉ែល ៩។
ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់កំពុងបង្កើនទ្វេដងនូវអាយុចិតសិបឆ្នាំរបស់ដានីយ៉ែល សប្តាហ៍
នោះដប់បួនឆ្នាំនឹងបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ ២០២៣ ក្នុងអំឡុងពេលបុណ្យបារាំង និងហានុភា។

ដានីយ៉ែល
៩:២៧ «ហើយលោកនឹងបញ្ជាក់សេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងមនុស្សជាច្រើនសម្រាប់មួយ «ប្រាំពីរ»»។ ពាក្យ
ដែលប្រើក្នុងភាសាហេព្រើសសម្រាប់ពាក្យ «មួយ» គឺ «អេហាដ» ហើយវាក៏អាចមានន័យថា «ដំបូង»
ដែរ។ «ហើយលោកនឹងបញ្ជាក់សេចក្តីសញ្ញាជាមួយមនុស្សជាច្រើនសម្រាប់ «ប្រាំពីរ» ដំបូង» គឺជាការប
កស្រាយដែលអាចធ្វើទៅបានសម្រាប់ឧត្តមនេះ។ នៅពេលណាដែលអ្នកមានពាក្យថា "ទីមួយ"
វាបញ្ជាក់ថាមាន "ទីពីរ" ផងដែរ។ ដូច្នេះ ប្រសិនបើការបកស្រាយត្រឹមត្រូវនៃឧត្តមនេះគឺប្រើពាក្យ
"ទីមួយ" ជាជាង "មួយ" នោះត្រូវតែមានសប្តាហ៍ទីពីរបន្ថែមទៅលើសប្តាហ៍ទីចិតសិបរបស់ដានីយ៉ែល។
សប្តាហ៍។ សាមសិបប្រាំមួយដងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ពាក្យ 'hehād នេះត្រូវបានបកប្រែថា
«ទីមួយ» ជាជាង «មួយ»។

ពង្សាវតារក្សត្រទី១ ៨:៦៥-នៅគ្រានោះ សាឡាម៉ូនបានប្រារព្ធពិធីបុណ្យនេះ
ហើយប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលទាំងមូលក៏បានជួបជុំគ្នាយ៉ាងច្រើនកុះករ
ចាប់តាំងពីច្រកចូលហាម៉ាត់រហូតដល់ជ្រោះស្រុកអេស៊ីប។
ពួកគេបានប្រារព្ធពិធីនេះនៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃយើងអស់រយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ
ហើយប្រាំពីរថ្ងៃទៀតក៏បានប្រារព្ធពិធីបុណ្យនោះដែរ។ សរុបដប់បួនថ្ងៃ។

រក្សត្រទី២ ៣០:២៣- បន្ទាប់មក សភាទាំងមូលបានយល់ព្រមប្រារព្ធពិធីបុណ្យប្រាំពីរថ្ងៃទៀត
ដូច្នេះពួកគេបានប្រារព្ធពិធីបុណ្យនេះដោយរីករាយអស់រយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃទៀត។។

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ យើងឃើញជនជាតិអ៊ីស្រាអែលប្រារព្ធពិធីបុណ្យរយៈពេល ៧
ថ្ងៃរបស់ពួកគេរយៈពេល ១៤ ថ្ងៃ។ លើកទីមួយគឺនៅក្នុងពង្សាវតារក្សត្រទី១ ជំពូកទី ៨
នៅពេលដែលពិធីបុណ្យបារាំងត្រូវបានប្រារព្ធឡើងរយៈពេល ២ សប្តាហ៍។
លើកទីពីរគឺនៅក្នុងពង្សាវតារក្សត្រទី២ ជំពូកទី ៣០
នៅពេលដែលពិធីបុណ្យរំលងត្រូវបានប្រារព្ធឡើងរយៈពេល ២ សប្តាហ៍ពេញ ជាជាងមួយសប្តាហ៍។
ក្នុងករណីទាំងពីរនេះ ការប្រារព្ធពិធីនេះគឺអស្ចារ្យណាស់ ដែលប្រជាជនមិនចង់ឈប់
ហើយត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញទេ ប៉ុន្តែបានទទួលឱ្យពិធីបុណ្យនេះបន្តរយៈពេលមួយសប្តាហ៍ទៀត។

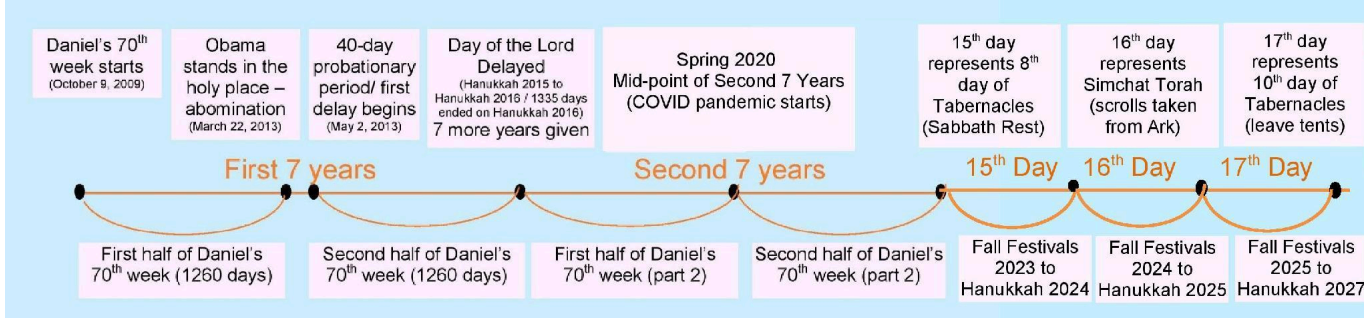
ព្រះអម្ចាស់បានបង្កើតគំរូសម្រាប់យើងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់
ដែលនឹងក្លាយជាស្រមោលនៃពេលវេលាសម្រាប់ថ្ងៃចុងក្រោយមុនពេលទ្រង់យាងមកផែនដីវិញនៅពេ
លយាងមកជាលើកទីពីរ។ ខ្ញុំជឿថាព្រះអម្ចាស់កំពុងធ្វើគំរូសម្រាប់សប្តាហ៍ទីចិតសិបរបស់ដានីយ៉ែល
បន្ទាប់ពីពិធីបុណ្យនំប៉័ងឥតដំបែ និងពិធីបុណ្យបារាំង។ នៅក្នុងសប្តាហ៍ទីចិតសិបរបស់ដានីយ៉ែល

ថ្ងៃនីមួយៗស្មើនឹងមួយឆ្នាំ។ ដូច្នេះ ថ្ងៃទីប្រាំពីរគឺជាឆ្នាំទីប្រាំពីរ។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់កំពុងធ្វើឱ្យវាទ្វេដង ហើយធ្វើឱ្យវាមានរយៈពេល 14 ថ្ងៃ ឬរយៈពេល 14 ឆ្នាំ នោះវានឹងមានរយៈពេល 14 ឆ្នាំ។

ប្រសិនបើសប្តាហ៍ទីចិតសិបរបស់ដានីយ៉ែលបានចាប់ផ្តើមក្នុងអំឡុងពេលបុណ្យបារ៉ាំង និងហាណូកាក្នុងឆ្នាំ ២០០៩ នោះឆ្នាំទីដប់បួននឹងបានបញ្ចប់ក្នុងអំឡុងពេលបុណ្យបារ៉ាំង និងហាណូកាក្នុងឆ្នាំ ២០២៣។ ឆ្នាំទីដប់បួននឹងតំណាងឱ្យថ្ងៃទីប្រាំពីរនៃនំប៉័ងឥតដំបែ ដែលជាថ្ងៃសប្បុរស។ ប៉ុន្តែមិនដូចពិធីបុណ្យនំប៉័ងឥតដំបែទេ ពិធីបុណ្យបារ៉ាំងបានបន្ថែមថ្ងៃទីប្រាំបី - ហើយជំនួសឱ្យប្រជាជនយូដាត្រូវបានប្រាប់ឱ្យសម្រាកនៅថ្ងៃទីមួយ និងទីប្រាំពីរ (ដូចនៅក្នុងពិធីបុណ្យនំប៉័ងឥតដំបែ) ពួកគេត្រូវបានប្រាប់ឱ្យសម្រាកនៅថ្ងៃទីមួយ និងទីប្រាំបី។

រដូវស្លឹកឈើជ្រុះឆ្នាំ ២០២៣ ដល់ហានូកាឆ្នាំ ២០២៤ គឺជាតំណាងនៃថ្ងៃទីប្រាំបី។ ព្រះអម្ចាស់បានបង្កើនសប្តាហ៍ទីចិតសិបរបស់ដានីយ៉ែលទ្វេដងដល់ ១៤ ឆ្នាំ ហើយបន្ទាប់មកឆ្នាំទីដប់ប្រាំតំណាងឱ្យថ្ងៃទីប្រាំបីនៃពិធីបុណ្យបារ៉ាំង។ វាជាថ្ងៃឈប់សម្រាកនៅថ្ងៃឈប់សម្រាក។

ដោយសារតែឆ្នាំទាំង ៧ ត្រូវបានកើនឡើងទ្វេដង នេះនឹងរុញឆ្នាំទីប្រាំបួនត្រឡប់ទៅឆ្នាំទីដប់ប្រាំមួយវិញ ដោយរាប់ចាប់ពីរដូវស្លឹកឈើជ្រុះឆ្នាំ ២០០៩។ ព្រះអម្ចាស់ហាក់ដូចជាកំពុងបង្ហាញយើងថា ទាំងថ្ងៃទីប្រាំពីរ និងទីប្រាំបី នឹងជាថ្ងៃឈប់សម្រាក ហើយថ្ងៃទីប្រាំបួន និងទីដប់ នឹងជាពេលវេលានៃការសម្រេចនៃទំនាយទាក់ទងនឹងការយាងត្រឡប់មកផែនដីវិញរបស់ទ្រង់។ ថ្ងៃទីប្រាំបួននៃពិធីបុណ្យរោងឧបោសថត្រូវបានគេហៅថា "ស៊ីមឆាតតូរ៉ា"។ វាគឺជាថ្ងៃនេះដែលក្រាំងត្រូវបានយកចេញពីហិប ហើយប្រជាជនជ្វីហ្វនឹងនៅរហូតដល់យប់ជ្រៅរំពៃ និងអរសប្បាយ។ នៅក្នុងគ្រិស្តអូស្សូដក់ ក៏ដូចជានៅក្នុងក្រុមជំនុំអភិរក្សនិយមជាច្រើន នេះគឺជាពេលវេលាតែមួយគត់នៃឆ្នាំដែលក្រាំងតូរ៉ាត្រូវបានយកចេញពីហិប ហើយអាននៅពេលយប់។

ក្នុងអំឡុងពេលបុណ្យបារ៉ាំង ជនជាតិយូដាចាកចេញពីផ្ទះរបស់ពួកគេដើម្បីទៅរស់នៅក្នុងតង់ ឬរោងឧបោសថ។ នៅថ្ងៃទីដប់ រាប់ចាប់ពីការចាប់ផ្តើមនៃបុណ្យបារ៉ាំង ដែលជនជាតិយូដាចាកចេញពីតង់របស់ពួកគេ ដើម្បីត្រឡប់ទៅផ្ទះអចិន្ត្រៃយ៍របស់ពួកគេវិញ ដែលជាស្រមោលនៃកូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទចាកចេញពី «ត្រីសាល» នៃរូបកាយរបស់យើងនៅលើផែនដី ដើម្បីទៅនៅជាមួយព្រះគ្រីស្ទ ជាកន្លែងដែលយើងនឹងទទួលបានរូបកាយអស់កល្បជានិច្ចដែលមិនស្លាប់។

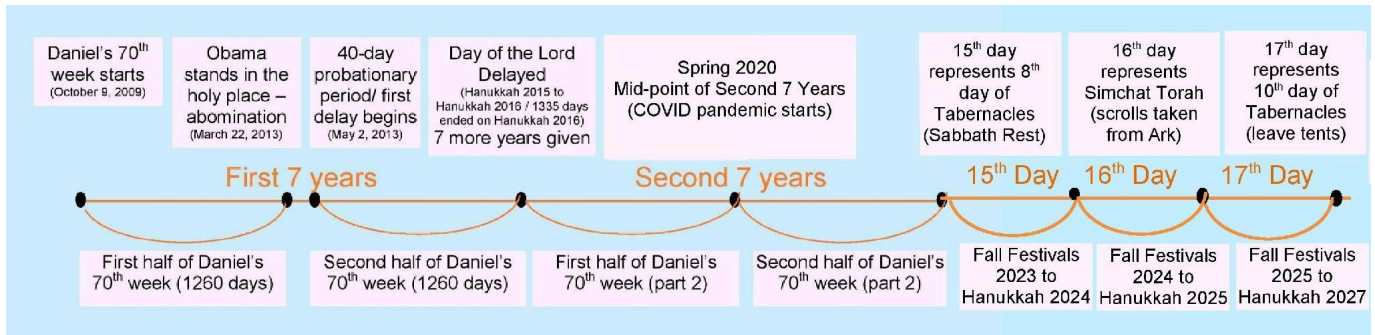
យើងបានអាននៅក្នុងសៀវភៅម៉ាកាប៊ីថា ជនជាតិយូដាដែលកាន់សាសនាបានភៀសខ្លួនចូលទៅក្នុងភ្នំអស់រយៈពេល 3 ឆ្នាំ ចាប់ពីឆ្នាំ 168-165 មុនគ.ស។ ពួកគេបានកម្ចាត់កងទ័ពរបស់អានីទីយ៉ូគូសទី 4 ដ៏អាក្រក់

ដែលជាស្រមោលនៃមេប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទ នៅថ្ងៃទីម្ភៃប្រាំនៃខែគីសលេវ ហើយបានត្រឡប់ទៅក្នុងយេរូសាឡឹមវិញភ្លាមៗ ដើម្បីសម្អាតព្រះវិហារបរិសុទ្ធ។ ពួកគេមិនអាចប្រារព្ធពិធីបុណ្យរោងឧបោសថនៅពេលវេលាត្រឹមត្រូវសម្រាប់រយៈពេល 3 ឆ្នាំនោះទេ ដោយសារតែព្រះវិហារបរិសុទ្ធត្រូវបានបំផ្លាញ នៅពេលដែលរូបសំណាករបស់ហ្វែរីយូសត្រូវបានដាក់នៅទីនោះក្នុងឆ្នាំ 168 មុនគ.ស។ ដូច្នេះ ពួកគេបានសម្រេចចិត្តប្រារព្ធពិធីបុណ្យរោងឧបោសថនៅពេលនោះ ហើយហៅវាថា ហានូកា ដែលមានន័យថា ឧទ្ទិសឡើងវិញ។ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធត្រូវបានសម្អាត និងឧទ្ទិសឡើងវិញដល់ព្រះអម្ចាស់។ ទាំងអស់នេះគឺជាការព្យាករណ៍សម្រាប់យើងអំពីរយៈពេលបីឆ្នាំដែលព្រះអម្ចាស់នឹងបន្ថែមទៅក្នុងល្បែងផ្អែមដ៏អស្ចារ្យនៃពេលវេលាចុងក្រោយរបស់ទ្រង់ ដែលនៅចុងបញ្ចប់នៃពិធីមង្គលការរបស់ទ្រង់ ដែលជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ នឹងត្រូវបានសម្អាត និងបន្សុទ្ធ ហើយត្រៀមខ្លួនរួចរាល់ដើម្បីប្រារព្ធពិធីបុណ្យហានូកានៅស្ថានសួគ៌។

រយៈពេលបីឆ្នាំនេះក៏ត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងដានីយ៉ែល 1 ផងដែរ ដែលយើងឃើញមិនត្រឹមតែការលើកឡើងអំពីរយៈពេលបណ្តុះបណ្តាលបីឆ្នាំប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងរយៈពេលដប់ថ្ងៃនៃការសាកល្បង (តំណាងឱ្យដប់ឆ្នាំនៅក្នុងល្បែងផ្អែម)។ ដានីយ៉ែល 1 និយាយអំពីអ្នកដែលមិនធ្វើឲ្យខ្លួនឯងសៅហ្មង ដែលចង្អុលបង្ហាញយើងពីវិវរណៈ 14 ដែលយើងអានអំពីអ្នកដែលត្រូវបាននាំទៅក្នុងការលើកឡើងនៃផលដំបូង ដែលមិនសៅហ្មង។ វិវរណៈ 2 បានលើកឡើងពីរយៈពេលដប់ថ្ងៃនៃទុក្ខវេទនា ដែលនៅទីបញ្ចប់ អ្នកដែលនៅតែស្មោះត្រង់នឹងព្រះគ្រីស្ទនឹងទទួលបានមកុដនៃជីវិត។ រយៈពេលដប់ថ្ងៃដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងដានីយ៉ែល 1 នឹងវិវរណៈ 2 កំពុងចង្អុលបង្ហាញយើងអំពីការរង់ចាំដប់ឆ្នាំពីឆ្នាំ 2016 ដល់ឆ្នាំ 2026 ដូចដែលទំនាយនៃដានីយ៉ែល 9 ចង្អុលបង្ហាញយើងថាថ្ងៃមួយស្មើនឹងមួយឆ្នាំ។

ខ្ញុំជឿថាឆ្នាំ ២០២៦ គឺជាការសម្រេចនៃទំនាយនៃថ្ងៃទីដប់ ដោយរាប់ចាប់ពីការចាប់ផ្តើមនៃពិធីបុណ្យនាំប៉ងឥតដំបែ ឬថ្ងៃទីម្ភៃបួននៃខែព្រះគម្ពីរដំបូង។ យើងអាចមើលឃើញនៅក្នុងដានីយ៉ែល ១០ ថា នៅថ្ងៃទីម្ភៃបួននៃខែដំបូង ព្រះអម្ចាស់បានលេចមកជួបដានីយ៉ែល ហើយសំឡេងរបស់ទ្រង់ដូចជាសំឡេងរបស់ហ្វែរីយូស។ នេះគឺជាពាក្យដូចគ្នាដែលយើងឃើញនៅក្នុងវិវរណៈ ១៩:៦-៨ នៅពេលចាប់ផ្តើមនៃពិធីមង្គលការរបស់កូនចៀម។ នៅថ្ងៃទីម្ភៃបួននៃខែដំបូង ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលអំពីទំនាយដ៏អស្ចារ្យជាច្រើនទៅកាន់ដានីយ៉ែលទាក់ទងនឹងសង្គ្រាមជាមួយ ពេស៊ី (អ៊ីរ៉ង់សម័យទំនើប) ការរស់ឡើងវិញនៃមនុស្សស្លាប់ និងការរំដោះប្រជាជនរបស់ព្រះ (ការលើកឡើង)។

ខ្ញុំជឿថាឆ្នាំ ២០២៦ ក៏ជាឆ្នាំដែលទំនាយបានសម្រេចនៅថ្ងៃទីដប់ ដោយរាប់ចាប់ពីការចាប់ផ្តើមនៃពិធីបុណ្យបារាំង ឬថ្ងៃទីម្ភៃបួននៃខែទីប្រាំពីរ។ យើងឃើញនៅក្នុងនេហេមា ៩ ថា នៅថ្ងៃទីម្ភៃបួននៃខែទីប្រាំពីរ ដែលជនជាតិយូដាបានស្លៀកសំពត់បារាំង ដែលជាស្រមោលនៃសាក្សីពីរនាក់ (ពួកបរិសុទ្ធដែលនៅសេសសល់) ដែលនឹងស្លៀកសំពត់បារាំង (សញ្ញានៃការប្រែចិត្ត) ហើយដាក់មករកព្រះវិញ បន្ទាប់ពីការលើកឡើងនៃផលដំបូងបានកើតឡើង។

ដូច្នេះ ល្បែងផ្អែមនេះមានរយៈពេល 17 ឆ្នាំ ចាប់ពីថ្ងៃទីប្រាំពីរនៃពិធីបុណ្យ Tabernacles និង Hanukkah Eve ក្នុងឆ្នាំ 2009 រហូតដល់ Hanukkah Eve នៅថ្ងៃទី 1 ខែមករា ឆ្នាំ 2027។ លេខដប់ប្រាំពីរគឺជាលេខគូរឱ្យចាប់អារម្មណ៍មួយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ លេខដប់ប្រាំពីរទាក់ទងនឹងសារៈសំខាន់នៃលេខដប់ នឹងប្រាំពីរ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត លេខ 17 បង្ហាញពីការព្រៃកចេញជាបរិសុទ្ធពេញលេញ (10)។ អត្ថន័យនៃលេខ 17 គឺ "ការយកឈ្នះលើសត្រូវ" និង "ជ័យជម្នះពេញលេញ"។

លោកប្បវត្តិ ៧:១១នៅថ្ងៃទីដប់ប្រាំពីរនៃខែទីពីរកាលណាអេមានអាយុបាន ៦០០ ឆ្នាំ ប្រភពទឹកនៅក្រោមផែនដីបានលេចចេញមក ហើយទឹកក៏ហូរចេញមកគ្រប់ទីកន្លែង។

ម៉ាថាយ ២៤:៣៧ -ប៉ុន្តែដូចសម័យលោកណាអេដែរ ការយាងមករបស់កូនមនុស្សក៏នឹងកើតឡើងដែរ។

ដូច្នេះ ៣:១៧ -ហើយបន្ទាប់ពីបញ្ចប់រយៈពេលប្រាំពីរឆ្នាំ ដែលលោកបានបញ្ចប់នៅទីនោះ គឺប្រាំពីរឆ្នាំយ៉ាងពិតប្រាកដហើយនៅក្នុងខែទីពីរនៅថ្ងៃទីដប់ប្រាំពីរពស់បានមកជិតស្រ្តីនោះ ហើយពស់បាននិយាយទៅកាន់ស្រ្តីថា តើព្រះជាម្ចាស់បានបង្គាប់អ្នកថា អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវបរិភោគផ្លែឈើទាំងអស់នៅក្នុងសួនច្បារឬ?

វិវរណៈ ១២:១៥ -ដូច្នេះពស់ ស្មោះទឹកចេញពីមាត់របស់គាត់ដូចជាទឹកជំនន់ តាមស្រ្តីនោះ ដើម្បីឲ្យគាត់អាចធ្វើឲ្យទឹកជំនន់នាំនាងទៅ។

លោកប្បវត្តិ ៨:៤«នៅខែទីប្រាំពីរ គ.ស.នៅថ្ងៃទីដប់ប្រាំពីរនៃខែនោះ ទូកធំបានឈប់នៅលើភ្នំអាវ៉ាត»

គម្ពីរទាំងអស់នេះបញ្ចូលគ្នាដូចជាបំណែកល្បែងផ្អែមដើម្បីចង្អុលបង្ហាញយើងទៅកាន់ថ្ងៃទីដប់ប្រាំពីរ ជាកាលបរិច្ឆេទដ៏សំខាន់មួយ។ យើងឃើញនៅក្នុងលោកប្បវត្តិ ៧:១១ ពីរបៀបដែលទឹកជំនន់បានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទីដប់ប្រាំពីរនៃខែទីពីរ។ យើងឃើញនៅក្នុងសៀវភៅអំណរគុណជំពូកទី 3 ថាការធ្លាក់ចុះរបស់មនុស្សក៏បានកើតឡើងនៅថ្ងៃទីដប់ប្រាំពីរនៃខែទីពីរផងដែរ នៅពេលដែលពស់បានមកតាមស្រ្តីនោះ។ យើងឃើញនៅក្នុងវិវរណៈ ១២ ថាពស់មកតាមស្រ្តីនោះ ប៉ុន្តែនាងត្រូវបាននាំទៅកាន់កន្លែងដែលព្រះបានរៀបចំសម្រាប់នាង ឲ្យឆ្ងាយពីដៃរបស់ពស់ សម្រាប់ «មួយពេលវេលា មួយពេលវេលា និងកន្លះពេលវេលា»។ យើងក៏ឃើញនៅក្នុងវិវរណៈ ១២ ពស់កំពុងបញ្ចេញទឹកចេញជាទឹកជំនន់ដែលចង្អុលយើងត្រឡប់ទៅរក...ទឹកជំនន់នៅក្នុងសម័យលោក ណាអេ ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទីដប់ប្រាំពីរនៃខែទីពីរ។ ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលថា ដូចដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងសម័យលោកណាអេ វានឹងកើតឡើងនៅពេលបុត្រមនុស្សយាងមក ដោយធ្វើការភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងយ៉ាងច្បាស់លាស់ទៅនឹងទឹកជំនន់ និងការជំនុំជំរះចុងក្រោយនៃផែនដី មុនពេលទ្រង់យាងមកវិញ។ ថ្ងៃទីដប់ប្រាំពីរត្រូវបានសម្គាល់ដោយព្រះថាជាថ្ងៃដែលអំណាចនៃផែនដីត្រូវបានប្រគល់ទៅឱ្យសាតាំង

វិញ ហើយក៏ជាថ្ងៃដែលការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះចំពោះផែនដីនឹងចាប់ផ្តើម។ យើងឃើញនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ជំពូកទី ៨ ថា**ទូកបានសម្រាក**នៅថ្ងៃទីដប់ប្រាំពីរ ដែលជាការបង្ហាញទូកជាមុននូវការសម្រាករបស់ព្រះអម្ចាស់ ដោយចាប់ផ្តើមសម្រាប់អ្នកដែលត្រូវបាននាំចូលទៅក្នុងការលើកឡើងជាផលដំបូងនៅថ្ងៃទីដប់ប្រាំពីរ ។
ហើយប្រហែលជាសំខាន់បំផុតនោះគឺ**ការរស់ឡើងវិញ**នៃព្រះគ្រីស្ទបានកើតឡើងនៅថ្ងៃទីដប់ប្រាំពីរនៃ ខែទីមួយ ដែលជាស្រមោលនៃ**ការរស់ឡើងវិញនៃមនុស្សស្លាប់**កើតឡើងនៅថ្ងៃទីដប់ប្រាំពីរ ដោយរាប់ចាប់ពីការចាប់ផ្តើមនៃសប្តាហ៍ទីមួយរបស់ដានីយ៉ែល!

អេសាយ ៣៤:៨ -ដ្បិតព្រះយេហូវ៉ាបានមាន**ថ្ងៃនៃការសងសឹក**
ឆ្នាំនៃការសងសឹកដើម្បីគាំទ្របុព្វហេតុរបស់ស៊ីយ៉ូន។

នៅថ្ងៃទី១៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០២៦ ប្រធានាធិបតី Trump បានសរសេរនៅលើវេទិកាប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គមរបស់លោកថា “កុំខ្លាចអី ប្រជាជនដ៏អស្ចារ្យនៃរដ្ឋ Minnesota អើយ”**ថ្ងៃនៃការគិតគូរ និងការសងសឹកកំពុងមកដល់!”**

ខ្ញុំជឿថាឆ្នាំ ២០២៦ គឺជាថ្ងៃ (ឆ្នាំ) នៃការសងសឹកដែលព្រះគម្ពីរចង្អុលបង្ហាញ។ នៅក្នុងសប្តាហ៍ទីមួយរបស់ដានីយ៉ែល ថ្ងៃនីមួយៗស្មើនឹងមួយឆ្នាំ។ យើងឃើញរឿងនេះផងដែរនៅក្នុងអេសាយ ៣៤ នៅពេលដែលថ្ងៃសងសឹកក៏ត្រូវបានគេហៅថាជាឆ្នាំនៃការសងសឹកផងដែរ។ គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ ដូចជាសប្តាហ៍ទីមួយរបស់ដានីយ៉ែលបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរនៃពិធីបុណ្យបាប៊ីឡូនក្នុងឆ្នាំ ២០០៩ នៅពេលដែលលោកអូបាម៉ាត្រូវបានជ្រើសរើសជាអ្នកឈ្នះរង្វាន់ណូបែលសន្តិភាព ដូច្នេះនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរនៃពិធីបុណ្យបាប៊ីឡូន នៅថ្ងៃទី ១៣ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០២៥ (ខួបនៃការផ្តួលរំលំនៃបាប៊ីឡូន) លោកត្រាំបានចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងសន្តិភាពមួយនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីបដែលមានគោលបំណងបញ្ចប់សង្គ្រាមនៅហ្គាហ្សាបន្ទាប់ពីការឈប់បាញ់ និងការដោះលែងចំណាប់ខ្មាំង។ ទាំងលោកអូបាម៉ា និងលោកត្រាំត្រូវបានប្រកាសថាជាអ្នកបង្កើតសន្តិភាពនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរនៃពិធីបុណ្យបាប៊ីឡូន។ ពួកគេទាំងពីរចង់ក្លាយជាអ្នកបង្កើតសន្តិភាព អ្នកសង្គ្រោះអីស្រាអែល អាមេរិក និងពិភពលោកទាំងមូល។ មានតែព្រះគ្រីស្ទទេដែលជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងជាអ្នកបង្កើតសន្តិភាពពិតប្រាកដសម្រាប់អីស្រាអែល អាមេរិក និងសម្រាប់ពិភពលោក។

នៅក្នុងសៀវភៅវិវរណៈ យើងបានអានអំពីព្រឹត្តិការណ៍វេទនាបី។ មានពេលវេលាកំណត់សម្រាប់ព្រឹត្តិការណ៍វេទនាទាំងបី ដែលរួមមានព្រឹត្តិការណ៍លើកឡើង (ឬការប្រមូលផល) ពីរ និងការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទមកកាន់ផែនដី។ ខ្ញុំជឿថាព្រះអម្ចាស់នឹងពន្យារពេលឱ្យបានយូរតាមដែលអាចធ្វើទៅបានតាមព្រះគម្ពីរ ហើយនឹងកាត់បន្ថយថ្ងៃសម្រាប់ពួកបរិសុទ្ធដែលនៅសេសសល់។ ព្រះអម្ចាស់មិនចង់ធ្វើឱ្យកូនចៅរបស់ទ្រង់រងទុក្ខក្នុងរយៈពេលយូរនោះទេ។ ការលើកឡើងនៃផលដំបូងមានន័យថាជាការដាស់តឿនដល់ពួកបរិសុទ្ធដែលនៅសេសសល់ថាពួកគេ ត្រូវប្រែចិត្ត ហើយប្រើប្រាស់ពេលវេលាតិចតួចដែលពួកគេមាននៅលើផែនដីដើម្បីនាំព្រលឹងឱ្យបានច្រើនតាមដែល អាចធ្វើទៅបានចូលទៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ។ វាមិនមានន័យថាជាពេលវេលានៃការធ្វើទារុណកម្ម និងរយៈពេលយូរនៃការរងទុក្ខសម្រាប់កូនចៅរបស់ព្រះនោះទេ។ ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលថាទ្រង់នឹងកាត់បន្ថយថ្ងៃសម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់អ្នកដែលទ្រង់បានជ្រើស រើស ហើយខ្ញុំកំពុងព្យាយាមស្វែងយល់ពីព្រះគម្ពីរថាតើទ្រង់មានគម្រោងកាត់បន្ថយថ្ងៃប៉ុន្មាន។

ម៉ាថាយ ២៤:២២ -ហើយបើថ្ងៃទាំងនោះត្រូវបានកាត់ឲ្យខ្លីចុះ
នោះគ្មានមនុស្សណានឹងបានសង្គ្រោះឡើយ ប៉ុន្តែដោយយល់ដល់ពួកអ្នកដែលបានជ្រើសរើស
ថ្ងៃទាំងនោះនឹងត្រូវបានកាត់ឲ្យខ្លីចុះ។

រហូតមកដល់ពេលនេះ យើងបានកំណត់ថា ថ្ងៃទីប្រាំពីរនៃពិធីបុណ្យបាប៊ីឡូន នៅថ្ងៃទី១៣ ខែតុលា
ឆ្នាំ២០២៥ ដែលជាខួបនៃការដួលរលំនៃទីក្រុងបាប៊ីឡូន រហូតដល់ការចាប់ផ្តើមនៃថ្ងៃហានូកា
(ថ្ងៃទីម្ភៃបួននៃពិធីបុណ្យគីស្តូវ) នៅថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០២៧ គឺជាឆ្នាំទីដប់ប្រាំពីរនៃល្បែងផ្អែម
និងជា «ថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់» ចុងក្រោយ។ ឥឡូវនេះ
ខ្ញុំចង់ពិនិត្យមើលកាលបរិច្ឆេទជាក់លាក់សម្រាប់ព្រឹត្តិការណ៍វេទនាទាំង ៣។

វិវរណៈ ៨:១២ -ទេវតាទីបួនក៏ផ្តុំត្រឡើង
ព្រះអាទិត្យក៏ងងឹតមួយភាគបី ព្រះច័ន្ទក៏ងងឹតមួយភាគបី
និងផ្កាយក៏ងងឹតមួយភាគបីដែរ ដូច្នេះថ្ងៃក៏ងងឹតមួយភាគបី
ហើយយប់ក៏ងងឹតមួយភាគបីដែរ។

ព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងថា ១/៣ នៃថ្ងៃ និងយប់នឹងត្រូវងងឹត។
ខ្ញុំជឿថាវេទនានេះអាចកំពុងចង្អុលបង្ហាញយើងទៅកាន់ការជំនុំជម្រះ
១/៣ ដែលនឹងមកដល់លើផែនដី។

យ៉ូហាន ៩:៥ -ដរាបណានៅថ្ងៃ យើងត្រូវធ្វើកិច្ចការរបស់ព្រះអង្គដែលបានចាត់ខ្ញុំឲ្យមក
ជឿតយប់នឹងមកដល់ ហើយគ្មានអ្នកណាអាចធ្វើការបានឡើយ។

អេម៉ូស ៥:២០ -តើថ្ងៃនៃព្រះយេស៊ូមិនមែនជាភាពងងឹតទេឬ មិនមែនជាពន្លឺទេឬ — ងងឹតសូន្យយ៉ាង
គ្មានស្និទ្ធិចែងចាំង?

ព្រះគម្ពីរនិយាយអំពី «ថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់» ថាជាពេលវេលានៃ «យប់» នៅលើផែនដី។ ប្រសិនបើ
«ថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់» គឺចាប់ពីថ្ងៃទី 13 ខែតុលា ឆ្នាំ 2025 (ថ្ងៃទីប្រាំពីរនៃរោងឧបោសថ) រហូតដល់ថ្ងៃទី
16 ខែមករា ឆ្នាំ 2027 (ថ្ងៃចុងក្រោយមុនពេលព្រះគ្រីស្ទយាងត្រឡប់មកផែនដីវិញ)
នោះវានឹងមានរយៈពេលសរុប 460 ថ្ងៃ។ 1/3 ចុងក្រោយនៃថ្ងៃទាំងនេះ (153 ថ្ងៃ) នឹងចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី
15/16 ខែសីហា ឆ្នាំ 2026 នៅពេលនៃការលើកឡើងនៃផលដំបូង។ ដូច្នេះ 1/3 នៃ «ថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់»
ត្រូវបានងងឹតនៅពេលដែលកូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានដកចេញនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ច្រូតកាត់លើក
ដំបូងនៅថ្ងៃទី 15/16 ខែសីហា ឆ្នាំ 2026។

ខ្ញុំជឿថា គ្រាវេទនាដ៏ធំមានរយៈពេល ១៤០ ថ្ងៃ ចាប់ពីថ្ងៃទី ១៥/១៦ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០២៦
(ពិធីបុណ្យផ្លែឈើដំបូងនៃស្រាថ្មី) ដល់ថ្ងៃទី ១/២ ខែមករា ឆ្នាំ ២០២៧ (ថ្ងៃហាល្លាត)។ ខ្ញុំជឿថា
ទុក្ខវេទនាទីមួយកើតឡើងស្របគ្នានឹងការលើកឡើងនៃផ្លែឈើដំបូង
និងការចាប់ផ្តើមនៃគ្រាវេទនាដ៏ធំនៅថ្ងៃទី ១៥/១៦ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០២៦។ ខ្ញុំជឿថា
ទុក្ខវេទនាទីពីរកើតឡើងស្របគ្នានឹងការលើកឡើងនៃរដូវប្រមូលផលដ៏សំខាន់
ហើយនឹងកើតឡើងនៅថ្ងៃទី ១/២ ខែមករា ឆ្នាំ ២០២៧។ ខ្ញុំជឿថា
ទុក្ខវេទនាទីបីកើតឡើងស្របគ្នានឹងការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទមកផែនដីនៅថ្ងៃទី ១៧
ខែមករា ឆ្នាំ ២០២៧។ ខ្ញុំជឿថា គ្រាវេទនាដ៏ធំត្រូវបានកាត់បន្ថយពី ៣ ឆ្នាំកន្លះ មកត្រឹម ៥ ខែប៉ុណ្ណោះ
ហើយសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះត្រូវបានកាត់បន្ថយពី ៧៥ ថ្ងៃ មកត្រឹម ២ សប្តាហ៍ប៉ុណ្ណោះ។

វិវរណៈ ១២:ស្ត្រីនោះបានរត់គេចខ្លួនចូលទៅក្នុងព្រៃ ទៅកាន់កន្លែងដែលព្រះបានរៀបចំសម្រាប់នាង
ជាកន្លែងដែលនាងអាចត្រូវបានមើលថែរយៈពេល 1,260 ថ្ងៃ... ប៉ុន្តែវេទនាដល់ផែនដីនិងសមុទ្រ
ពីព្រោះអារក្សបានចុះមករកអ្នករាល់គ្នា! វាពោរពេញដោយកំហឹង

ពីព្រោះវាដឹងថាពេលវេលារបស់វាខ្លីណាស់... ស្រ្តីនោះត្រូវបានប្រទានស្លាបទាំងពីររបស់ឥន្ទ្រីដ៏ធំ ដើម្បីឲ្យនាងអាចហើរទៅកាន់កន្លែងដែលបានរៀបចំសម្រាប់នាងនៅក្នុងព្រៃដែលជាកន្លែងដែលនាង នឹងត្រូវបានមើលថែមួយពេល មួយពេល និងកន្លះពេល ឲ្យនៅឆ្ងាយពីដែរបស់ពស់។

ព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងថា ស្រ្តីនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទី១២ ត្រូវបាននាំទៅកាន់កន្លែងមួយដែលព្រះជាម្ចាស់បានរៀបចំសម្រាប់នាងនៅក្នុងទីរហោស្ថានសម្រាប់ «ពេលវេលា មួយពេលវេលា និងកន្លះពេលវេលា»។ នេះគឺជារយៈពេល ១២៦០ថ្ងៃ ដែលនឹងបញ្ចប់នៅថ្ងៃប្រាសលោះក្នុងឆ្នាំ ២០១៦ ប៉ុន្តែវាត្រូវបានពន្យារពេល និងកាត់បន្ថយ។ យើងអាចមើលឃើញប្រសិនបើយើងបន្តអាននៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទី១២ ថា អារក្សពោរពេញដោយកំហឹង ពីព្រោះពេលវេលារបស់វាខ្លី។ វាគិតថាវានឹងមានរយៈពេល ៣ឆ្នាំកន្លះ ដើម្បីបង្កការបំផ្លិចបំផ្លាញដល់ពិភពលោក ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់កំពុងប្តូរ «ពេលវេលា» ពីឆ្នាំព្យាករណ៍ដែលមានរយៈពេល ៣៦០ថ្ងៃ មកត្រឹម ៤០ថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ។

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ព្រះអម្ចាស់តែងតែផ្លាស់ប្តូររយៈពេល។ ឧទាហរណ៍ សប្តាហ៍ទី១២៦របស់ដានីយ៉ែលមិនស្មើនឹង ៧ ថ្ងៃទេ ប៉ុន្តែស្មើនឹង ៧ ឆ្នាំ។ មួយថ្ងៃអាចស្មើនឹងមួយម៉ោង។ ដូចគ្នានេះដែរ មួយថ្ងៃគឺស្មើនឹងមួយពាន់ឆ្នាំ។ ដូច្នេះ តើយើងដឹងដោយរបៀបណាថាវាជាកតានៃ «ពេលវេលា» ដែលព្រះអម្ចាស់នឹងប្រើ? ខ្ញុំជឿថាទ្រង់បានលាក់វានៅក្នុងឧទាហរណ៍នេះដោយលើកឡើងពី «ទីរហោស្ថាន»។

លេខ ៤០ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរតំណាងឱ្យរយៈពេលនៃការសាកល្បង ការសាកល្បង ឬការសាកល្បង។ នៅពេលណាដែលព្រះគម្ពីរនិយាយអំពីនរណាម្នាក់ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន វាត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹងលេខ ៤០។ ព្រះយេស៊ូវបានគេដាក់នៅក្នុងទីរហោស្ថានរយៈពេល ៤០ ថ្ងៃ ដែលត្រូវបានល្បង។ អេលីយ៉ាបានដើរអស់រយៈពេល ៤០ ថ្ងៃនៅក្នុងទីរហោស្ថានមុនពេលទៅដល់ភ្នំរបស់ព្រះ។ ម៉ូសេបាននៅលើភ្នំ (ប្រភេទទីរហោស្ថាន) ជាមួយព្រះអម្ចាស់រយៈពេល ៤០ ថ្ងៃ។ ម៉ូសេបានស្ថិតនៅក្នុងទីរហោស្ថានរយៈពេល ៤០ ឆ្នាំមុនពេលត្រឡប់ទៅប្រទេសអេហ្ស៊ីបវិញ។ បន្ទាប់មកគាត់បានចំណាយពេល ៤០ ឆ្នាំទៀតជាមួយជនជាតិអ៊ីស្រាអែលនៅក្នុងទីរហោស្ថានមុនពេលពួកគេចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្យារបស់ពួកគេ។ យើងដឹងពីដានីយ៉ែលថា មួយថ្ងៃអាចស្មើនឹងមួយឆ្នាំ ដូច្នេះនេះអាចតំណាងឱ្យរយៈពេល ៤០ ថ្ងៃ។ ប្រសិនបើយើងរាប់ ៤០ x ៣.៥ (មួយពេល ដង និងកន្លះពេល) យើងមានចំនួនសរុប ១៤០ ថ្ងៃ។ លេខ ៤០ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរតំណាងឱ្យរយៈពេលនៃការសាកល្បង ការសាកល្បង ឬការសាកល្បង។

វិវរណៈ ១២:៥-៦ នាងបានឲ្យកំណើតកូនប្រុសម្នាក់កូនប្រុសម្នាក់ ដែល «នឹងគ្រប់គ្រងគ្រប់ទាំងប្រជាជាតិដោយដំបងដែក»...ស្រ្តីនោះបានរត់គេចខ្លួនចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ទៅកាន់កន្លែងដែលព្រះជាម្ចាស់បានរៀបចំសម្រាប់នាង...

លេវីវីនីយ ១២:២-៤ ចូរប្រាប់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលថា: «ស្រ្តីម្នាក់មានផ្ទៃពោះ ហើយមានផ្ទៃពោះផ្តល់កំណើតឱ្យកូនប្រុសម្នាក់នាងនឹងមិនបរិសុទ្ធតាមពិធីសាសនាអស់រយៈពេលប្រាំ ពីរថ្ងៃ ដូចជានាងមិនបរិសុទ្ធក្នុងពេលមានរដូវដែរ។ នៅថ្ងៃទីប្រាំបីក្មេងប្រុសនោះត្រូវកាត់ស្បែក។ បន្ទាប់មក ស្រ្តីនោះត្រូវរង់ចាំសាមសិបបីថ្ងៃ ដើម្បីឲ្យបានបរិសុទ្ធពិការហូរឈាមរបស់នាង។ នាងមិនត្រូវប៉ះពាល់អ្វីដ៏ពិសិដ្ឋ ឬចូលទៅក្នុងទីសក្ការៈឡើយ រហូតដល់ថ្ងៃនៃការញែកខ្លួនចេញពីបាបបានចប់។

យើងឃើញនៅក្នុងលេវីវីនីយ ជំពូកទី១២ ថា នៅពេលដែលស្រ្តីម្នាក់សម្រាលកូនប្រុស នាងត្រូវតែរង់ចាំ ៤០ថ្ងៃ មុនពេលនាងត្រូវបានញែកជាបរិសុទ្ធ។ នេះជា «ពេលវេលា» នៃការញែកជាបរិសុទ្ធរបស់នាង។ ស្រ្តីនោះ ឬកូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ត្រូវបាននាំទៅកាន់កន្លែងដែលព្រះជាម្ចាស់បានរៀបចំសម្រាប់នាង។ ព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់យើងថា ទ្រង់នឹងរៀបចំកន្លែងមួយសម្រាប់យើង ដើម្បីឲ្យកន្លែងដែលទ្រង់គង់នៅ យើងក៏ដូច្នោះដែរ។ កូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទត្រូវតែស៊ូទ្រាំនឹងរយៈពេល ១៥០ថ្ងៃនៃការញែកជាបរិសុទ្ធ (៥០ x ៣.៥)។ ពេលវេលានៃការញែកជាបរិសុទ្ធនេះគឺចាប់ពីថ្ងៃទី ១៥/១៦ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២៦ ដល់ថ្ងៃទី ១/២ ខែមករា ឆ្នាំ២០២៧។

វិវរណៈ ៩:១-៥ ទេវតាទីប្រាំផ្លូវត្រៃរបស់គាត់ ហើយខ្ញុំបានឃើញផ្កាយមួយបានធ្លាក់ពីលើមេឃមកផែនដី។ ផ្កាយនោះបានទទួលកូនសោរនៃអណ្តូងនៃទិវហោស្ថាន។ ពេលគាត់បើកអណ្តូងនោះ ផ្សែងក៏ហុយឡើងពីវាដូចជាផ្សែងចេញពីឡង់ដំបូង។ ព្រះអាទិត្យ និងមេឃបានងងឹតដោយសារផ្សែងចេញពីទិវហោស្ថាន។ ហើយពីផ្សែងនោះមានកណ្តាប់ចុះមកផែនដី ហើយបានទទួលអំណាចដូចខ្យងរំលោភនៅលើផែនដី។ ពួកវាត្រូវបានប្រាប់កុំឱ្យធ្វើបាបស្មៅនៅលើផែនដី ឬក្នុងដី ឬដើមឈើណាមួយឡើយ គឺត្រូវធ្វើបាបតែមនុស្សដែលគ្មានត្រារបស់ព្រះនៅលើថ្ងាសប៉ុណ្ណោះ។ ពួកវាមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យសម្លាប់ពួកវាទេ គឺគ្រាន់តែធ្វើទារុណកម្មពួកវាសម្រាប់រយៈពេលមួយប៉ុណ្ណោះ។ **ប្រាំខែ។**

ព្រះគម្ពីរបានរៀបរាប់អំពីការរាប់រយៈពេល 150 ថ្ងៃ (5 ខែព្យាករណ៍) នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ 7 ទាក់ទងនឹងរយៈពេលដែលទឹកបានជន់លិចផែនដីក្នុងអំឡុងពេលទឹកជំនន់។ ខ្ញុំជឿថាលើកនេះនឹងមានការរាប់រយៈពេល 153 ថ្ងៃ (5 ខែសុរិយគតិ) ចាប់ពីថ្ងៃទី 16 ខែសីហា ឆ្នាំ 2026 ដល់ថ្ងៃទី 16 ខែមករា ឆ្នាំ 2027។

ព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់យើងនៅក្នុងម៉ាថាយ ២៤:២២ ថាថ្ងៃនៃភាពងងឹតនៅលើផែនដីនឹងត្រូវកាត់បន្ថយ។ ខ្ញុំជឿថាវិវរណៈបង្ហាញយើងថាពេលវេលានៃភាពងងឹតនៅលើផែនដីនេះត្រូវបានកាត់បន្ថយពី ៣ ឆ្នាំកន្លះមកត្រឹម ៥ ខែប៉ុណ្ណោះ។ ខែទាំងនេះរួមមាន អារ អេលូល ធីស្រេយ ឆេសវ៉ាន់ និងគីសលេវ នៅលើប្រតិទិនរបស់ព្រះ។

លូកា ២១:២៥ - "នឹងមានសញ្ញានៅក្នុងព្រះអាទិត្យ ព្រះច័ន្ទ និងផ្កាយនៅលើផែនដី គ្រប់ទាំងសាសន៍នឹងមានទុក្ខព្រួយនឹងការរៀងរាល់ដោយសារសំឡេងគ្រហឹមនិងការរញ្ជួយនៃសមុទ្រ»។

លោកុប្បត្តិ ១:១៤ - និងព្រះបាននិយាយថា «អនុញ្ញាតឱ្យមានពន្លឺនៅក្នុងពង្រីកនៃមេឃទៅ ដល់ម្ចាស់រាងយត្តិមួយទីយប់និងដើម្បីសម្គាល់ធរដូវកាលនិងថ្ងៃនិងឆ្នាំ»។

ព្រះគម្ពីរបង្រៀនយើងថា នឹងមានសញ្ញាសម្គាល់នៅក្នុងព្រះអាទិត្យ ព្រះច័ន្ទ និងផ្កាយ។ ជារៀងរាល់ខែ ព្រះអាទិត្យចូលទៅក្នុងក្រុមតារានិករផ្សេងៗគ្នានៅក្នុងផ្កាយ។ ហោរាសាស្ត្រប្រើតារាងបុរាណនៃផ្កាយទាំងនេះដើម្បីកំណត់សញ្ញាហោរាសាស្ត្រ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ទីតាំងនៃផែនដីបានផ្លាស់ប្តូរក្នុងរយៈពេលរាប់ពាន់ឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ហើយតារាងហោរាសាស្ត្រគឺខុសគ្នាប្រហែលមួយខែពីអ្វីដែលយើងឃើញនៅលើមេឃសព្វថ្ងៃនេះ។ នៅឆ្នាំ 2026/2027 ព្រះអាទិត្យនឹងចូលទៅក្នុងក្រុមតារាសីករទាំងនេះនៅថ្ងៃទាំងនេះ៖

ថ្ងៃទី 16 ខែសីហា – សីហា៖
 ថ្ងៃទី ១៧ ខែកញ្ញា - រាសីចក្រ
 ថ្ងៃទី 18 ខែតុលា – លីបរ៉ា
 ថ្ងៃទី 17 ខែវិច្ឆិកា - ឡានីរី
 ថ្ងៃទី ១៧ ខែធ្នូ - រាសីចក្រ
 ថ្ងៃទី ១៦ ខែមករា - រាសីចក្រ

ARIES APRIL 19 - MAY 15	LIBRA OCTOBER 18 - NOVEMBER 16
TAURUS MAY 16 - JUNE 13	SCORPIO NOVEMBER 17 - DECEMBER 16
GEMINI JUNE 16 - JULY 16	SAGITTARIUS DECEMBER 17 - JANUARY 13
CANCER JULY 17 - AUGUST 16	CAPRICORN JANUARY 16 - FEBRUARY 14
LEO AUGUST 16 - SEPTEMBER 16	AQUARIUS FEBRUARY 15 - MARCH 13
VIRGO SEPTEMBER 17 - OCTOBER 17	PISCES MARCH 16 - APRIL 14

វិវរណៈ ៩:កណ្តាប់ទាំងនោះមើលទៅដូចជាសេះដែលត្រៀមចេញច្បាំង នៅលើក្បាលរបស់វាមានពាក់អ្វីមួយដូចជាមកុដមាស ហើយមុខរបស់វាដូចមុខមនុស្ស។ **សក់របស់វាដូចសក់ស្រ្តី ហើយធ្មេញរបស់វាដូចធ្មេញសិង្ហ** ពួកវាមានអារក្រោះដូចអារក្រោះដែក ហើយសំឡេងស្លាបរបស់ពួកវាដូចសំឡេងសេះ និងរទេះជាច្រើនដែលប្រញាប់ប្រញាល់ចូលទៅក្នុងសមរភូមិ។ ពួកវាមានកន្ទុយដែលមានម្ជុល។ **ដូចជាឡានីរី** ហើយនៅក្នុងកន្ទុយរបស់វា ពួកវាមានអំណាចដើម្បីធ្វើទារុណកម្មមនុស្សរយៈពេលប្រាំខែ... ពួកគេមានទេវតានៃទីជ្រៅបំផុតជាស្តេចគ្រប់គ្រងលើពួកគេ ដែលមានឈ្មោះថាភាសាហេព្រើរថា អាបាដូន និងជាភាសាក្រិចថា អាប៉ូលីយ៉ូន (ដែលមានន័យថា អ្នកបំផ្លាញ)។ ទុក្ខវេទនាទីមួយបានកន្លងផុតទៅហើយ ទុក្ខវេទនាពីរទៀតនឹងមកដល់។

សញ្ញាដំបូងដែលបង្ហាញថាព្រះអាទិត្យស្ថិតនៅក្នុងពេលដែលគ្រាវេទនាដ៏ធំចាប់ផ្តើមគឺសញ្ញារបស់សីហា៖ ដែលរំលឹកយើងអំពី**ធ្មេញសត្វតោ**នៅក្នុងវិវរណៈ ៩:៨។ ក្រុមតារាសីករ Virgo រំលឹកយើងអំពី**សក់របស់ស្រ្តី**នៅក្នុងវិវរណៈ ៩:៨។ ក្រុមតារាសីករ Libra រំលឹកយើងអំពីវិវរណៈ ៩:៣-៤ ដែលក្នុងនោះសត្វកណ្តាប់ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ**អំណាច និងសិទ្ធិអំណាច**ដើម្បីធ្វើទារុណកម្មដល់អស់អ្នកដែលគ្មានត្រារបស់ព្រះនៅលើថ្ងាសរបស់ពួកគេ ដោយបង្ហាញថាជញ្ជាំងនៃយុត្តិធម៌ត្រូវបានបង្វិល ហើយឥឡូវនេះសាតាំងមានសិទ្ធិអំណាចម្តងទៀតនៅលើផែនដីដើម្បីធ្វើអ្វីដែលវាចង់បាន។ ក្រុមតារាសីករឡានីរីរំលឹកយើងអំពីវិវរណៈ ៩:៥ និង ១០ ដែលសត្វអាក្រក់ទាំងនេះ**បើប្រៀបធៀបទៅនឹងឡានីរី**។

នៅថ្ងៃទី១៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២៦ ព្រះអាទិត្យនឹងចូលទៅក្នុងក្រុមតារាសីករ Sagittarius។ Sagittarius មានន័យថា អ្នកបាញ់ធ្នូជាភាសាហេព្រើរ។ ព្រះព្រហ្មរបស់គាត់ចង្អុលទៅឡានីរី សង្គ្រាមរបស់គាត់គឺប្រឆាំងនឹងពស់។ កវីជនជាតិក្រិច Aratus បានសរសេរអំពីគាត់ថា “ឥឡូវនេះគាត់ឈរនៅកណ្តាលផ្កាយមាស ហើយវាយឡានីរីដោយធ្នូដែលពត់របស់គាត់”។

ប៉ុន្តែរឿងពិតរបស់អ្នកជិះសេះដែលសងសឹកត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងវិវរណៈ ១៩:១១-១៦៖

«ខ្ញុំបានឃើញស្ថានសួគ៌ឈរលើកំបាំង ហើយនៅចំពោះមុខខ្ញុំ មានសេះសមួយ ដែលអ្នកជិះរបស់វាមានឈ្មោះថា ស្មោះត្រង់ និងពិត។ ទ្រង់វិនិច្ឆ័យ

និងធ្វើសង្គ្រាមដោយយុត្តិធម៌។ ភ្នែករបស់ទ្រង់ដូចជាភ្លើងនេះ
ហើយនៅលើក្បាលរបស់ទ្រង់មានមកដងជាច្រើន។ ទ្រង់មានឈ្មោះសរសេរនៅលើទ្រង់
ដែលគ្មាននរណាម្នាក់ស្គាល់ក្រៅពីទ្រង់ឡើយ។ ទ្រង់ស្លៀកពាក់អាវធំដែលជ្រលក់ក្នុងឈាម
ហើយព្រះនាមរបស់ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ កងទ័ពនៃស្ថានសួគ៌កំពុងដើរតាមទ្រង់
ជិះសេះស ហើយស្លៀកពាក់ក្រណាត់ទេសឯកល្អ ស និងស្អាត។ ចេញពីព្រះឱស្ឋរបស់ទ្រង់
មានដាវមុតស្រួចមួយសម្រាប់វាយប្រដាជាតិនានា។ ទ្រង់នឹងគ្រប់គ្រងពួកគេដោយដំបងដែក។
ទ្រង់ជាន់ឈ្លីទំពាំងបាយជូរនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះដ៏មានប្រទានភាពបំផុត។ នៅលើអាវធំ
និងក្តៅរបស់ទ្រង់ ទ្រង់មានឈ្មោះសរសេរថា៖ ស្តេចលើស្តេច និងព្រះអម្ចាស់លើព្រះអម្ចាស់»។

វិវរណៈបន្តពន្យល់ថា អ្នកជិះសេះសបានកម្ចាត់សត្វសាហាវ ដែលជាហោរាក្លែងក្លាយ
និងខ្លាំងសត្រូវរបស់វា ហើយបោះអាវក្ស ដែលជាពស់បុរាណចូលទៅក្នុងជង្គកធំ។
នេះជារឿងដែលផ្កាយតាមដានសញ្ញានៃចំណុចធ្លុះ
ជ័យជម្នះចុងក្រោយរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទលើខ្មាំងសត្រូវរបស់ទ្រង់។
គឺនៅពេលដែលព្រះអាទិត្យស្ថិតនៅក្នុងក្រុមតារាទិកនេះ ដែលទុក្ខវេទនាលើកទីពីរ
និងការលើកឡើងនៃការប្រតិកាត់សំខាន់កើតឡើងនៅថ្ងៃទីម្ភៃបួននៃខែគីសលេវ (ថ្ងៃទី 1/2
ខែមករា ឆ្នាំ 2027)។

បន្ទាប់មកយើងឃើញព្រះអាទិត្យរំកិលចូលទៅក្នុងក្រុមតារាទិក Capricorn នៅថ្ងៃទី 16 ខែមករា ឆ្នាំ
2027។ ព្រះអាទិត្យស្ថិតនៅក្នុងក្រុមតារាទិកនេះនៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទយាងត្រឡប់មកផែនដីវិញ។
នៅក្នុងតារាសាស្ត្រព្រះគម្ពីរ ក្រុមតារាទិក Capricorn តំណាងឱ្យព្រះគ្រីស្ទជាយញ្ញបូជា។
ជាភាសាហេព្រើរ និងអាវ៉ាប់ ឈ្មោះក្រុមតារាទិកនេះមានន័យថា "កាត់ផ្តាច់" ឬ "ការប្រោសលោះ"។
ផ្កាយមួយក្នុងចំណោមផ្កាយនៅក្នុងក្រុមតារាទិកនេះគឺ Deneb មានន័យថា "ព្រះអម្ចាស់
ចៅក្រមយ៉ាងមក" ជាភាសាហេព្រើរ។ ផ្កាយមួយទៀតនៅក្នុងក្រុមតារាទិក Capricorn គឺ Dalaph
ដែលមានន័យថា "ចាក់ទឹកចេញ" ជាភាសាហេព្រើរ និង "យ៉ាងមកយ៉ាងលឿន" ជាភាសាអាវ៉ាប់។
មួយក្នុងចំណោម Decans ដែលជាក្រុមតារាទិកតូចៗដែលមាននៅក្នុងក្រុមតារាទិកសំខាន់គឺ Sham
មានន័យថា "បំផ្លាញ" ឬ "ស្លាប់ជ្រងំ" ជាភាសាហេព្រើរ។ Decan មួយទៀតដែលមាននៅក្នុង
Capricorn គឺ Tarared មានន័យថា "រងរបួស ទ្រង់យាងចុះមក" ជាភាសាហេព្រើរ។ Decan មួយទៀតគឺ
Sagitta តំណាងឱ្យព្រួញ ការវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះប្រឆាំងនឹងអំពើបាប។ Decan មួយទៀតគឺ Delphinus
តំណាងឱ្យត្រីផ្សោតដែលលោតចេញពីទឹក ការរស់ឡើងវិញពីសេចក្តីស្លាប់។

សាការី ១២:១០ -ពួកគេនឹងសម្លឹងមើលខ្ញុំ ដែលជាអ្នកដែលពួកគេបានដាក់ទម្លុះ
ហើយពួកគេនឹងកាន់ទុក្ខចំពោះអ្នកនោះ ដូចជាគេកាន់ទុក្ខចំពោះកូនតែមួយគត់
ហើយកាន់ទុក្ខយ៉ាងជូរចត់ចំពោះអ្នកនោះ ដូចជាគេកាន់ទុក្ខចំពោះកូនប្រុសច្បង។

វិវរណៈ ១:៧ -«មើលចុះ ទ្រង់យាងមកជាមួយនឹងពពក ហើយគ្រប់ទាំងភ្នែកនឹងឃើញទ្រង់
សូម្បីតែអ្នកដែលបានចាកទ្រង់ ហើយគ្រប់ទាំងមនុស្សនៅលើផែនដីនឹងកាន់ទុក្ខដោយសារទ្រង់។
ចូរដូច្នោះចុះ! អាម៉ែន»។

ពិធីបុណ្យផ្លែឈើដំបូងនៃស្រាថ្មីត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងរម្មនៈវិហារនៃរម្មនៈសមុទ្រស្លាប់។
គេជឿថាពួក Essenes បានសរសេររម្មនៈទាំងនេះ។ យើងដឹងអំពីការរាប់ Omer រយៈពេល 7
សប្តាហ៍គិតចាប់ពីបុណ្យរំលង និងការប្រារព្ធពិធីបុណ្យ Pentecost នៅថ្ងៃទីហាសិប។
ប៉ុន្តែយោងតាមរម្មនៈវិហារដែលត្រូវបានរកឃើញក្នុងចំណោមរម្មនៈសមុទ្រស្លាប់ មានពិធីបុណ្យចំនួន
2 ផ្សេងទៀតដែលមានរយៈពេល 50 ថ្ងៃបន្ទាប់ពីបុណ្យ Pentecost
ដែលទិមួយគឺស្រាថ្មីនៃការប្រមូលផលទំពាំងបាយជូរ និង 50

ថ្ងៃក្រោយមកគឺប្រេងថ្មីនៃការប្រមូលផលអូលីវ។
ពិធីបុណ្យទាំងនេះអាចត្រូវបានប្រារព្ធអស់រយៈពេលជាង 1000 ឆ្នាំមកហើយ។

នៅក្នុងក្រាំងព្រះវិហារបរិសុទ្ធចែងថា៖ «អ្នកត្រូវរាប់ថ្ងៃសប្ប័ទទាំង ៧
ចាប់ពីថ្ងៃដែលអ្នកយកកណ្តាប់ស្រូវមកថ្វាយ។ អ្នកត្រូវរាប់រហូតដល់ថ្ងៃស្អែកនៃថ្ងៃសប្ប័ទទីប្រាំពីរ។
អ្នកត្រូវរាប់ ៥០ ថ្ងៃ។ អ្នកត្រូវយកដង្ហាយថ្មីមកថ្វាយ។ វាគឺជាពិធីបុណ្យសប្តាហ៍
និងពិធីបុណ្យផលដំបូង ដែលជាការចងចាំដ៏អស់កល្បជានិច្ច។ អ្នកត្រូវរាប់ ៧
សប្តាហ៍ចាប់ពីថ្ងៃដែលអ្នកយកដង្ហាយថ្មីមកថ្វាយ ថ្ងៃសប្ប័ទទាំង ៧
នឹងកន្លងផុតទៅរហូតដល់អ្នកបានរាប់ ៥០ ថ្ងៃដល់ថ្ងៃស្អែកនៃថ្ងៃសប្ប័ទទីប្រាំពីរ។
អ្នកត្រូវយកស្រាថ្មីមកថ្វាយជាដង្ហាយភេសជ្ជៈ»។

ពិធីបុណ្យស្រាថ្មីបានមកដល់ 50 ថ្ងៃបន្ទាប់ពីបុណ្យ Pentecost។ រហូតដល់ស្រាថ្មីត្រូវបានផ្តល់ជូន
(នៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ) គ្មានអ្នកណាអាចដឹកទឹកថ្មីបានឡើយ។ (រមូរព្រះវិហារបរិសុទ្ធ)

នៅក្នុងម៉ាថាយ ២៦:២៩
ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលប្រាប់ពួកសិស្សនៅអាហារល្ងាចចុងក្រោយថា៖ «ចាប់ពីពេលនេះតទៅ
ខ្ញុំនឹងមិនដឹកស្រាទំពាំងបាយជូរទៀតទេ រហូតដល់ខ្ញុំដឹកស្រាទំពាំងបាយជូរថ្មីជាមួយអ្នករាល់គ្នា
នៅក្នុងនគរបស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំ»។ ការបកប្រែមួយទៀត៖ «ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា
ខ្ញុំនឹងមិនដឹកស្រាទំពាំងបាយជូរនេះទៀតឡើយ
រហូតដល់ថ្ងៃដែលខ្ញុំដឹកស្រាទំពាំងបាយជូរថ្មីជាមួយអ្នករាល់គ្នា
នៅក្នុងនគរនៃព្រះវរបិតាខ្ញុំ»។ តើនេះជា «តម្រុយ» នៃពេលវេលានៃការលើកឡើងនៃផលដំបូង
ជាថ្ងៃដែលយើងនឹងដឹកស្រាថ្មីជាមួយព្រះអម្ចាស់របស់យើងមែនទេ?

ដើម្បីកំណត់កាលបរិច្ឆេទសម្រាប់ពិធីបុណ្យផ្លែឈើដំបូងនៃស្រាថ្មីបានត្រឹមត្រូវ
យើងត្រូវតែពិចារណាថាពេលណាជាកាលបរិច្ឆេទសម្រាប់បុណ្យថ្ងៃទីហាសិបនៅឆ្នាំ ២០២៦។
ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលត្រូវបានប្រាប់ឱ្យប្រារព្ធពិធីបុណ្យនំប៉័ងឥតដំបែចាប់ពីថ្ងៃទីដប់ប្រាំនៃខែដំបូងនៃព្រះ
គម្ពីរគឺខែនិសាន ឬអារីវ។ ក្នុងអំឡុងពេលពិធីបុណ្យរយៈពេលមួយសប្តាហ៍នេះ
ការថ្វាយយញ្ញូជាផ្លែឈើដំបូងត្រូវថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់នៅថ្ងៃបន្ទាប់ពីថ្ងៃសប្ប័ទ។

មានថ្ងៃសប្ប័ទចំនួន ៣ ដែលរួមបញ្ចូលនៅក្នុងពិធីបុណ្យនំប៉័ងឥតដំបែ។ ថ្ងៃទីមួយ
និងទីប្រាំពីរនៃពិធីបុណ្យនេះត្រូវបានចាត់ទុកថាជាថ្ងៃសម្រាក
ហើយថ្ងៃសៅរ៍តែងតែជាថ្ងៃសប្ប័ទសម្រាប់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល។ ដូច្នេះ
ថ្ងៃសប្ប័ទណាមួយក្នុងចំណោមថ្ងៃសប្ប័ទទាំង ៣
នេះអាចត្រូវបានពិចារណានៅពេលដែលយើងពិនិត្យមើលការថ្វាយផលដំបូងនៃស្រូវបាឡេ។
ជនជាតិអេស៊ិនជឿថាវាជាថ្ងៃសប្ប័ទថ្ងៃសៅរ៍បន្ទាប់ពីពិធីបុណ្យនំប៉័ងឥតដំបែត្រូវបានបញ្ចប់
ដែលនឹងក្លាយជាជម្រើសទីបួនដែលត្រូវពិចារណា។

ដោយសារតែប្រតិទិនដ្ឋីហ្វូសមួយខែ ថ្ងៃដំបូងនៃខែណែសានពិតប្រាកដនៅឆ្នាំ 2026
គួរតែជាថ្ងៃអាទិត្យ ទី19 ខែមេសា ឆ្នាំ2026។ ដូច្នេះ ថ្ងៃទី3-9 ខែឧសភា ឆ្នាំ2026
នឹងជាកាលបរិច្ឆេទត្រឹមត្រូវនៅលើប្រតិទិនរបស់ព្រះសម្រាប់ពិធីបុណ្យនំប៉័ងឥតដំបែរយៈពេល 7 ថ្ងៃ។
ថ្ងៃទីប្រាំពីរ (ថ្ងៃសៅរ៍ ទី9 ខែឧសភា ឆ្នាំ2026) នឹងជាថ្ងៃឈប់សម្រាក
ហើយក៏ជាថ្ងៃឈប់សម្រាកថ្ងៃសៅរ៍ផងដែរ។ ដូច្នេះ ថ្ងៃអាទិត្យ ទី10 ខែឧសភា ឆ្នាំ2026
នឹងជាពិធីបុណ្យផ្លែឈើដំបូង (ស្រូវសាលី)
ដោយប្រើជម្រើសបីក្នុងចំណោមជម្រើសទាំងបួនដែលយើងអាចប្រើនៅពេលពិចារណាថាពេលណាពិ
ធីបុណ្យផ្លែឈើដំបូងអាចមាន។ មុននេះនៅក្នុងល្បែងផ្តួរប

From and including: **Sunday, August 16, 2026**
To and including: **Saturday, January 2, 2027**

Result: 140 days

It is 140 days from the start date to the end date, end date included.

Or 4 months, 18 days including the end date.

យើងក៏បានប្រើថ្ងៃឈប់សម្រាកថ្ងៃទីប្រាំពីរនៃនំប៉័ងឥតដំបែកក្នុងឆ្នាំ 2013 ដើម្បីចាប់ផ្តើមការរាប់ចំនួន 1260 និង 1335 ដែលបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 2016។

ប្រសិនបើយើងប្រើកាលបរិច្ឆេទថ្ងៃទី 10 ខែឧសភា ឆ្នាំ 2026 ជាពិធីបុណ្យផ្លែឈើដំបូង (ស្រូវសាលី) ហើយរាប់ 7 សប្តាហ៍ យើងនឹងមកដល់ថ្ងៃអាទិត្យ ទី 28 ខែមិថុនា ឆ្នាំ 2026 ជាពិធីបុណ្យ Pentecost (ផ្លែឈើដំបូងនៃស្រូវសាលី)។ ការរាប់ 7 សប្តាហ៍ទៀតនាំយើងទៅដល់ថ្ងៃទី 16 ខែសីហា ឆ្នាំ 2026 ជាពិធីបុណ្យផ្លែឈើដំបូងនៃស្រាថ្មី។ នៅពេលដែលយើងបន្ថែម 140 ថ្ងៃទៅកាលបរិច្ឆេទនេះ យើងមកដល់ថ្ងៃទី 2 ខែមករា ឆ្នាំ 2027 ដែលជាថ្ងៃទី 24 នៃ Kislev ឬ Hanukkah Eve។ ដោយសារតែជនជាតិយូដាចាប់ផ្តើមថ្ងៃរបស់ពួកគេនៅពេលថ្ងៃលិច ពិធីបុណ្យផ្លែឈើដំបូងនៃស្រាថ្មីនឹងចាប់ផ្តើមនៅពេលថ្ងៃលិចនៅថ្ងៃទី 15 ខែសីហា ឆ្នាំ 2026 ហើយ Hanukkah Eve នឹងចាប់ផ្តើមនៅពេលថ្ងៃលិចនៅថ្ងៃទី 1 ខែមករា ឆ្នាំ 2027។

ម៉ាថាយ ៣:១១-១២ - «គាត់នឹងធ្វើបុណ្យជ្រមុជអ្នកដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងភ្លើងទ្រង់កាន់សមច្រូតស្រូវ ហើយទ្រង់នឹងសម្អាតទីលានបោកស្រូវរបស់ទ្រង់ប្រមូលស្រូវសាលីរបស់គាត់ដាក់ក្នុងជង្រុក ហើយដុតចំបើងដោយភ្លើងដែលមិនចេះរលត់»។

យ៉ូហានកំពុងព្យាករណ៍នៅទីនេះ ហើយពន្យល់អំពីការចាប់ផ្តើមនៃយុគសម័យសាសនាចក្រ និងចុងបញ្ចប់នៃយុគសម័យសាសនាចក្រ។ វាទាំងអស់បានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃបុណ្យថ្ងៃទីហាសិប នៅពេលដែលពួកគេទទួលបុណ្យជ្រមុជដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងដោយភ្លើងវាទាំងអស់បញ្ចប់នៅពិធីបុណ្យផ្លែឈើដំបូងនៃស្រាថ្មី នៅចុងបញ្ចប់នៃការប្រមូលផលស្រូវសាលីនិងការចាប់ផ្តើមនៃការប្រមូលផលទំពាំងបាយជូរ នៅពេលដែលទ្រង់ប្រមូលស្រូវសាលីរបស់ទ្រង់ដាក់ក្នុងជង្រុក ហើយដុតចំបើងនេះជាពេលវេលាច្រូតកាត់ នៅចុងបញ្ចប់នៃរដូវស្រូវសាលី។ ពិធីបុណ្យទាំងនេះចង្អុលបង្ហាញពីការចាប់ផ្តើម និងចុងបញ្ចប់នៃរដូវច្រូតកាត់៖

- ផលដំបូងនៃស្រូវសាលី - (ព្រះយេស៊ូវបានបំពេញ)
- ផលដំបូងនៃស្រូវសាលី - ចុងបញ្ចប់នៃរដូវស្រូវសាលី / ផលដំបូងនៃស្រូវសាលី (បានបំពេញនៅថ្ងៃបុណ្យ Pentecost)
- ផលដំបូងនៃស្រាថ្មី - ចុងបញ្ចប់នៃរដូវស្រូវសាលី / ផលដំបូងនៃទំពាំងបាយជូរ (ដើម្បីបំពេញនៅពេលមានការលើកឡើងលើកដំបូង)
- ពិធីបុណ្យបារាំង - ចុងបញ្ចប់នៃរដូវទំពាំងបាយជូរ (ដែលត្រូវបំពេញក្នុងអំឡុងពេលហានុកា)

ហានុកា គឺជាពិធីបុណ្យរោងឧបោសថលើកទីពីរ។ បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវយាងត្រឡប់មកផែនដីវិញ ពិធីបុណ្យរោងឧបោសថនឹងត្រូវបានប្រារព្ធឡើងនៅពេលវេលាត្រឹមត្រូវពេញមួយសហស្សវត្សរ៍ថ្មី ដោយសារកូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទនឹងលែងមានភាពសៅហ្មងទៀតហើយ (សូមមើលសាការី ១៤:១៦-១៩)។

ម៉ាថាយ ១៣:៣០ -ចូរឲ្យទាំងពីរដុះឡើងជាមួយគ្នាហូតដល់រដូវច្រូតកាត់។ នៅពេលនោះ ខ្ញុំនឹងប្រាប់ពួកគេ។ **អ្នកច្រូតកាត់** ដំបូងប្រមូលស្មៅចេញ ហើយចងវាជាបាច់ដើម្បីដុតចោល។ **ចូរប្រមូលស្រូវសាលីហើយយកវាមកក្នុងដង្កៀករបស់ខ្ញុំ។**

ព្រះយេស៊ូវបង្ហាញយើងនៅក្នុងរឿងប្រៀបប្រដូចមួយនៅក្នុងម៉ាថាយ ១៣ ថា មិនត្រឹមតែគ្រិស្តបរិស័ទប៉ុណ្ណោះទេដែលនឹងច្រូតកាត់នៅពេលនៃការលើកឡើងនោះ ប៉ុន្តែថែមទាំងអ្នកមិនជឿផងដែរ។ អ្នកច្រូតកាត់ (ទេវតា) នឹងប្រមូលទាំងអ្នកមិនជឿ និងអ្នកជឿ។ ស្រូវសាលី (អ្នកជឿ) នឹងត្រូវយកមកដាក់ក្នុងដង្កៀករបស់ទ្រង់ ចំណែកឯស្រងែ (អ្នកមិនជឿ) នឹងត្រូវប្រមូលយកទៅដុត។

ពិធីមង្គលការរបស់បូអូស និងរូថ គឺជាឧទាហរណ៍មួយទៀតនៃការលើកឡើង/ពិធីមង្គលការរបស់កូនក្រមុំ។ បូអូសតំណាងឱ្យព្រះយេស៊ូវជាព្រះប្រោសលោះ ហើយរូថតំណាងឱ្យសាសនាចក្រ។ (នាងរស់ ២:១៤) «ពេលបរិភោគអាហារ លោកបូអូសនិយាយទៅនាងថា ចូរមកបរិភោគអាហារនេះចុះ»។ **នំប៉័ង** ហើយជ្រុលកំដររបស់អ្នកនៅក្នុងស្រា។”នៅទីនេះយើងមានលោកបូអូស (តំណាងឱ្យព្រះយេស៊ូវ) កំពុងផ្តល់នំប៉័ង និងស្រាដល់នាងរស់ (តំណាងឱ្យសាសនាចក្រ)។ ដូច្នេះ តើពិធីមង្គលការរបស់ពួកគេបានកើតឡើងនៅពេលណា? (រូថ ២:២៣) ដូច្នេះ នាងក៏នៅជាប់នឹងពួកស្រីបម្រើរបស់បូអូស ដើម្បីរើសស្រូវឲ្យគេស៊ី។ **ចុងបញ្ចប់នៃការប្រមូលផលស្រូវសាលី និងស្រូវសាលី** ហើយបានរស់នៅជាមួយម្តាយក្មេករបស់នាង «រូថបាននៅជាមួយម្តាយក្មេករបស់នាងរហូតដល់ចប់រដូវច្រូតកាត់ រូថក៏ចាកចោលម្តាយក្មេករបស់នាងទៅរស់នៅជាមួយលោកបូអូសដែលជាស្វាមីថ្មីរបស់នាង។»

នៅក្នុងពួកចៅហ្វាយ ២០-២១ អ្នកអាចអានអំពីរបៀបដែលកុលសម្ព័ន្ធបែនយ៉ាមិនត្រូវបានបំផ្លាញចោល លើកលែងតែបុរស ៦០០ នាក់ដែលត្រូវបានលើកលែងទោស ហើយត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យទៅលាក់ខ្លួននៅលើភ្នំអស់រយៈពេល ...**បួនខែ**នៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលបួនខែ ពួកគេត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យល្អថ្មកូនក្រមុំ ហើយពាក្យដែលលួចនៅក្នុង Septuagint គឺ harpazo (ចាប់បាន ការលើកឡើង)! ពាក្យថា "harpazo" នៅក្នុង Septuagint មានន័យថា "ឆក់យក" ហើយជាពាក្យដូចគ្នាដែលប្រើនៅក្នុង 1 Thessalonians 4 សម្រាប់ "ឆក់យក": "នោះយើងដែលនៅរស់នៅ ហើយនៅសល់នឹងត្រូវបានលើកឡើង (harpazo) ទៅក្នុងពពកជាមួយនឹងអ្នកទាំងនោះ ដើម្បីឲ្យបានជួបនឹងព្រះអម្ចាស់នៅលើអាកាស ហើយយើងនឹងនៅជាមួយនឹងព្រះអម្ចាស់ជារៀងរហូត។

ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលនៅក្នុងយ៉ូហាន ៤:៣៥ ថា ៖ « ...តើអ្នកមិនមានពាក្យស្លោកទេឬថា **បួនខែទៀត** ហើយបន្ទាប់មកដល់រដូវច្រូតកាត់? មែនហើយ អ្វីដែលខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នកគឺ៖ ចូរបើកភ្នែករបស់អ្នក ហើយមើលវាលស្រែ! **ពួកគេទុំសម្រាប់ប្រមូលផលរួចហើយ!**

វិវរណៈ ១៤:១៥-បន្ទាប់មក ទេវតាមួយអង្គទៀតបានចេញពីព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ហើយស្រែកដោយសំឡេងខ្លាំងៗទៅកាន់ព្រះអង្គ ដែលគង់លើពពកថា «ចូរយកកណ្តៀបរបស់អ្នកទៅច្រូតចុះ ដ្បិតពេលវេលាច្រូតបានមកដល់ហើយ ដ្បិត...**ការប្រមូលផលនៃផែនដីគឺទុំហើយ**» ។

នៅក្នុងយ៉ូហាន ៤ យើងឃើញព្រះយេស៊ូវធ្វើការតភ្ជាប់រវាងការប្រមូលផលទុំ និងរយៈពេលរង់ចាំ ៤ ខែ។ នៅក្នុងវិវរណៈ ១៤ យើងឃើញថាការប្រមូលផលនៃផែនដីទុំនៅពេលប្រមូលផលលើកដំបូង។

បួនខែគិតចាប់ពីពេលណា?

ប្រហែលជាព្រះយេស៊ូវកំពុងចង្អុលបង្ហាញយើងអំពីការចាប់ផ្តើមនៃឆ្នាំព្រះគម្ពីរនៅលើប្រតិទិនរបស់
ព្រះ (ថ្ងៃទី 18/19 ខែមេសា ឆ្នាំ 2026) ហើយបន្ទាប់មករង់ចាំរយៈពេល 4
ខែរហូតដល់ព្រឹត្តិការណ៍ច្រូតកាត់/ការលើកឡើងលើកដំបូងនៅថ្ងៃទី 15/16 ខែសីហា ឆ្នាំ 2026។

ម៉ាថាយ ២៤: «**ភ្លាមៗបន្ទាប់ពីទុក្ខវេទនានៃថ្ងៃទាំងនោះ ព្រះអាទិត្យនឹងងងឹតទៅ**

ហើយព្រះច័ន្ទនឹងមិនបញ្ចេញពន្លឺទេ ផ្កាយនឹងធ្លាក់ចុះពីលើមេឃ

ហើយរូបកាយនៅលើមេឃនឹងត្រូវរង្គោះរង្គើ»។ ពេលនោះ

ទិសម្ចាស់របស់កូនមនុស្សនឹងលេចចេញមកនៅលើមេឃ

ហើយមនុស្សទាំងអស់នៅលើផែនដីនឹងកាន់ទុក្ខ

ពេលឃើញកូនមនុស្ស**មកលើពពកនៃស្ថានសួគ៌**ដោយប្រទានភាពនិងសិរីរុងរឿងដ៏អស្ចារ្យ។

ទ្រង់នឹងចាត់ពួកទេវតារបស់ទ្រង់ឲ្យមកដោយសំឡេងត្រៃដ៏ខ្លាំង

ហើយពួកទេវតានឹងប្រមូលពួកអ្នកដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសពីទិសទាំងបួន

ពីចុងមេឃម្ខាងទៅចុងមេឃម្ខាងទៀត»។

គួរកត់សម្គាល់ថាពាក្យ ២

ដំបូងនៃប្រយោគនេះក៏អាចត្រូវបានបកប្រែជា**«ភ្លាមៗជាមួយ»** ។ វាអាចត្រូវបានបកប្រែថា៖**«ភ្លាមៗជាមួយ ទុក្ខវេទនានៃថ្ងៃទាំងនោះ** ព្រះអាទិត្យនឹងងងឹត ព្រះច័ន្ទនឹងលែងបញ្ចេញពន្លឺ

ផ្កាយនឹងធ្លាក់ពីលើមេឃ «ហើយរូបកាយនៅលើមេឃនឹងត្រូវកក្រើករំពើក»។ ពេលនោះ

ទិសម្ចាស់របស់កូនមនុស្សនឹងលេចមកនៅលើមេឃ ហើយមនុស្សទាំងអស់នៅលើផែនដីនឹងកាន់ទុក្ខ

ពេលឃើញកូនមនុស្ស**មកលើពពកនៃស្ថានសួគ៌**ដោយប្រទានភាព

និងសិរីរុងរឿងដ៏អស្ចារ្យ។ ហើយលោកនឹងចាត់ពួកទេវតារបស់លោកឲ្យទៅជាមួយនឹងសំឡេងត្រៃដ៏ខ្លាំង

មួយ ហើយពួកគេនឹងប្រមូលពួកអ្នកដែលលោកបានជ្រើសរើសពីទិសទាំងបួន

ពីចុងមេឃម្ខាងទៅចុងមេឃម្ខាងទៀត»។

ពាក្យដែលបានបកប្រែថា**ក្រោយ គឺមេតា** ហើយត្រូវបានបកប្រែជា**ជាមួយ** ៣៤៥

ដងនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ហើយមានតែ ៨៨ ដងប៉ុណ្ណោះដែលជា**ក្រោយ**នោះមានន័យថា

ពាក្យដែលប្រើនៅទីនោះសម្រាប់**ក្រោយ**ត្រូវបានបកប្រែជា**ជាមួយ** នៅទូទាំងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។

មេតាក៏អាចមានន័យថា**នៅកណ្តាល, ក្នុងចំណោម, ជាមួយគ្នាឬពេលណា**។ **ភ្លាមៗជាមួយ**

និង**ភ្លាមៗបន្ទាប់ពី**មានន័យពីរយ៉ាងផ្សេងគ្នា។ ការបកប្រែណាមួយអាចត្រឹមត្រូវ។

ខ្ញុំជឿថាព្រះអម្ចាស់ប្រហែលជាកំពុងព្យាយាមបង្ហាញដល់យើងអំពី**ចាប់ផ្តើម** នៃគ្រាទុក្ខវេទនាដ៏ធំ

នៅពេលដែលទិសម្ចាស់នេះលេចឡើងនៅលើមេឃ ជាជាង**ចប់** នៃគ្រាទុក្ខវេទនាដ៏ធំ។

ព្រះអម្ចាស់ហាក់ដូចជាកំពុងប្រទានមកយើង**បី**ទិសម្ចាស់នៅស្ថានសួគ៌ដែលត្រូវមើល

ដែលនឹងលេចឡើងនៅដើមដំបូងនៃទុក្ខវេទនានៃថ្ងៃទាំងនោះ៖

1. ព្រះអាទិត្យនឹងងងឹត
2. ព្រះច័ន្ទនឹងមិនផ្តល់ពន្លឺរបស់វាទេ
3. ផ្កាយនឹងធ្លាក់ពីលើមេឃ

នៅថ្ងៃទី១២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២៦ យើងឃើញព្រះអាទិត្យរងពិសោធន៍ពេលមានសូរ្យគ្រាសទាំងស្រុង ព្រះចន្ទមិនផ្តល់ពន្លឺនៅពេលមានព្រះចន្ទថ្មី និងផ្កាយធ្លាក់ពីលើមេឃនៅកំពូលនៃភ្លៀងអាចម៍ផ្កាយ Perseids។ នេះគឺត្រឹមតែ ៣-៤ថ្ងៃមុនព្រឹត្តិការណ៍លើកតម្កើងផ្លែឈើដំបូង។ ខ្ញុំជឿថាវាទំនងជាយើងនឹងឃើញលោក Trump ត្រូវបានគេសម្លាប់នៅថ្ងៃទី១២/១៣ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២៦ ៣ថ្ងៃមុនពេលការរស់ឡើងវិញ/លើកតម្កើងផ្លែឈើដំបូងកើតឡើង។ នេះនឹងធ្វើតាមគំរូនៃការសម្លាប់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយបន្ទាប់មក ៣ថ្ងៃក្រោយមក ការរស់ឡើងវិញនៃផ្លែឈើដំបូងបានកើតឡើង នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទបានរស់ពីសុគតឡើងវិញ រួមជាមួយពួកបរិសុទ្ធជាច្រើនដែលបានរស់ឡើងវិញ ហើយបានបង្ហាញខ្លួនដល់មនុស្សជាច្រើន។

ក្រៅពីឆ្នាំថ្មីតាមព្រះគម្ពីរដែលចាប់ផ្តើមមុនសមភាពនិទាយរដូវនៅលើប្រតិទិនដ្ឋីហូក្នុងឆ្នាំ 2026 សញ្ញានេះលេចឡើងនៅថ្ងៃទី 12 ខែសីហា ឆ្នាំ 2026 គឺជាហេតុផលមួយទៀតដែលយើងអាចប្រាកដថាប្រតិទិនដ្ឋីហូគឺខុសពីប្រតិទិនរបស់ព្រះមួយខែ។ ប្រជាជនដ្ឋីហូនឹងប្រារព្ធពិធីចាប់ផ្តើមខែទីប្រាំមួយរបស់ពួកគេគឺ Elul នៅពេលនេះ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ មិនមានពិធីបុណ្យផ្លែឈើដំបូងដែលទាក់ទងនឹងការចាប់ផ្តើមនៃ Elul ទេ ហើយប្រសិនបើគ្រាវេទនាដ៏ធំចាប់ផ្តើមនៅក្នុងខែ Elul វានឹងមិនទុកពេលវេលាសម្រាប់រយៈពេល 5 ខែនៃការជំនុំជំរះនៅលើផែនដីទេ ពីព្រោះប្រជាជនដ្ឋីហូកំពុងប្រារព្ធពិធី Hanukkah នៅដើមខែធ្នូក្នុងឆ្នាំ 2026។ ប្រហែលជានេះជាហេតុផលដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់យើងថា ភ្លាមៗជាមួយនឹងទុក្ខវេទនានៃថ្ងៃទាំងនោះ យើងនឹងឃើញសញ្ញាទាំង 3 នេះនៅលើមេឃ ដើម្បីឱ្យយើងដឹងថាប្រតិទិនដ្ឋីហូគឺមុនប្រតិទិនរបស់ទ្រង់មួយខែនៅឆ្នាំ 2026។ ប្រហែលជានេះជាហេតុផលដែលបំណែកល្បែងផ្អែមដំបូងដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានដល់ខ្ញុំជាង 25 ឆ្នាំមុនគឺថាថ្ងៃទី 1 ខែមករាគឺជាឱ្យពិធីបុណ្យត្រៃបសសាសន៍ដទៃ និងការចាប់ផ្តើមនៃសហស្សវត្សរ៍ថ្មី។ ព្រះអម្ចាស់ចង់ឱ្យយើងដឹងថា ប្រតិទិនរបស់ទ្រង់យឺតជាងមួយខែដែលប្រតិទិនយូដានឹងត្រូវគោរពតាមនៅឆ្នាំ 2026។

នៅពេលដែលការពន្យារពេលបានបញ្ចប់ វាដល់ពេលដែលទេវតាទីប្រាំពីរផ្តុំត្រូវបស់គាត់ ហើយសម្រាប់អាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះ (ផលដំបូងនៃការលើកឡើងនៃសាសនាចក្រ) ត្រូវបានសម្រេច។

វិវរណៈ ១០:៥-៧រួចទេវតាដែលខ្ញុំបានឃើញឈរលើសមុទ្រ និងលើដីគោក ក៏លើកដៃស្តាំឡើងទៅស្ថានសួគ៌ ហើយស្បថនឹងព្រះអង្គដែលមានព្រះជន្មគង់នៅអស់កល្បជានិច្ច ដែលបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងអ្វីៗទាំងអស់នៅលើមេឃ ផែនដី និងអ្វីៗទាំងអស់នៅលើមេឃ និងសមុទ្រ និងអ្វីៗទាំងអស់នៅលើមេឃថា «ចូរឱ្យយើងបានឃើញសេចក្តីសុចរិតរបស់យើងចុះ»។ **និងមិនមានការពន្យារពេលទៀតទេប៉ុន្តែនៅថ្ងៃ**

ដែលទេវតាទីប្រាំពីរបៀបនឹងផ្តល់ត្រូវរបស់គាត់អាចកំបាំងរបស់ព្រះនឹងត្រូវបានសម្រេចដូចជាទ្រង់បានប្រកាសប្រាប់ពួកហោរាជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់»។

កូរិនថូសទី១ ១៥:៥១-៥៣មើលចុះ, ខ្ញុំបង្ហាញអាចកំបាំងមួយដល់អ្នក: យើងរាល់គ្នានឹងមិនដេកលក់ទេ ប៉ុន្តែយើងរាល់គ្នានឹងត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរក្នុងពេលតែមួយ ក្នុងរយៈពេលបីប្រាំបីថ្ងៃក្នុងពេលតែចុងក្រោយ។ ដ្បិតត្រៃនឹងបន្តឡើង ហើយមនុស្សស្លាប់នឹងត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញដោយមិនអាចរលួយបាន ហើយយើងនឹងត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ។

អាចកំបាំងរបស់ព្រះគឺជាការលើកឡើងនៃសាសនាចក្រ។
ទេវតានៅក្នុងវិវរណៈ ១០
ប្រាប់យើងថានឹងលែងមានការពន្យារពេលទៀតហើយ -
នេះមានន័យថាមានការពន្យារពេល
ដូចដែលយើងក៏ត្រូវបានប្រាប់នៅក្នុងម៉ាថាយ ២៥
ថាកូនកំលោះត្រូវបានពន្យារពេល ហើយស្រ្តីព្រហ្មចារីបានដេកលក់។

ហាបាគុក

២:៣សម្រាប់ចក្ខុវិស័យគឺសម្រាប់នៅឡើយទេ ពេលវេលាដែលបានកំណត់វាថ្លែងទីបន្ទាល់អំពីទីបញ្ចប់ ហើយនឹងមិនកុហកឡើយ។ ទោះបីជាវាយឺតពេលក៏ដោយ ចូររង់ចាំវាចុះ ព្រោះវាពិតជានឹងមកដល់ ហើយមិនយឺតពេលឡើយ។

ព្រះតែងតែមានពេលវេលាកំណត់សម្រាប់ការលើកឡើង។ ទ្រង់មិនផ្លាស់ប្តូរពេលវេលា ឬរំកិលវាថយក្រោយទេ។ ការពន្យារពេលគ្រាន់តែជាផ្នែកមួយនៃល្បែងផ្អែមដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ ដើម្បីបង្ហាញយើងពីសេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីមេត្តាករុណា និងការអត់ធនដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ នៅពេលដែលយើងឃើញពីរបៀបដែលទ្រង់អាចនាំការជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់ម្តងហើយម្តងទៀត ប៉ុន្តែទ្រង់បានពន្យារពេល ហើយកំពុងកាត់បន្ថយថ្ងៃទាំងនោះឲ្យខ្លីតាមដែលអាចធ្វើទៅបានតាមព្រះគម្ពីរ សម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់អ្នកដែលបានជ្រើសរើស។ ល្បែងផ្អែមនេះគឺទាំងអស់អំពីសេចក្តីមេត្តាករុណា ព្រះគុណ និងសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ចំពោះកូនចៅរបស់ទ្រង់ ដោយមិនចង់ឲ្យនរណាម្នាក់វិនាសឡើយ ប៉ុន្តែទាំងអស់សុទ្ធតែមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចតាមរយៈព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់។

ខ្ញុំប្រាកដថាអ្នកភាគច្រើនត្រូវបានបង្រៀនថាគ្មាននរណាម្នាក់អាចដឹងថាពេលណាព្រះយេស៊ូវនឹងយាងមកដោយសារតែខគម្ពីរនេះទេ:

ម៉ាថាយ ២៤:៣៦; ម៉ាកុស ១៣:៣២- ប៉ុន្តែអំពីរឿងនោះថ្ងៃ ឬ ម៉ោងគ្មានអ្នកណាដឹងឡើយ សូម្បីតែទេវតានៅស្ថានសួគ៌ ឬព្រះរាជបុត្រាក៏មិនដឹងដែរ មានតែព្រះបិតាមួយអង្គប៉ុណ្ណោះដែលដឹង។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅក្នុងវិវរណៈ ៣ យើងអានខគម្ពីរមួយដែលហាក់ដូចជានិយាយផ្ទុយពីនេះទាំងស្រុង: វិវរណៈ ៣:៣ -«ដូច្នេះ ចូរនឹកចាំពីអ្វីដែលអ្នកបានទទួល ហើយបានឮ ចូរកាន់ខ្ជាប់វា ហើយប្រែចិត្ត។ ប៉ុន្តែបើអ្នកមិនភ្ញាក់ឡើងទេ យើងនឹងមកដូចចោរ ហើយអ្នកនឹងមិនដឹងថាយើងនឹងមកដល់អ្នកនៅពេលណាឡើយ»។

ដូច្នេះនៅទីនេះ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលប្រាប់យើងថា ប្រសិនបើយើងមិនភ្ញាក់ពីដំណេកទេ នោះយើងនឹងមិនដឹងថាទ្រង់នឹងយាងមកនៅពេលណានោះទេ។ ពាក្យដែលប្រើក្នុងម៉ាថាយ ២៤:៣៦ សម្រាប់ពាក្យ KNOW គឺជាពាក្យខុសពីពាក្យដែលប្រើក្នុងវិវរណៈ ៣។

ភាសាក្រិចច្រើនតែមានភាពខុសគ្នារវាងពាក្យច្រើនជាងភាសាអង់គ្លេស។ ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងភាសាអង់គ្លេសរបស់យើង យើងគ្រាន់តែប្រើពាក្យ "ស្នេហា"។ ប៉ុន្តែភាសាក្រិចមានពាក្យចំនួន ៤ សម្រាប់ស្នេហា៖ agápe, éros, philía និង storgē ដែលពាក្យនីមួយៗមានន័យខុសគ្នាបន្តិចបន្តួច។ ពាក្យ "ដឹង" ក៏ដូចគ្នាដែរ - មានពាក្យផ្សេងៗគ្នាជាច្រើននៅក្នុងភាសាក្រិច ហើយពួកវាមិនមានន័យដូចគ្នាទាំងអស់នោះទេ។

នៅក្នុងម៉ាថាយ ២៤ ពាក្យសម្រាប់ «ដឹង» គឺ eido ហើយនិយមន័យដ៏ល្អបំផុតនៃពាក្យនេះគឺ «យល់ឃើញអ្វីមួយ»។ នៅក្នុងវិវរណៈ ៣ ពាក្យនេះគឺ ginosko ហើយនិយមន័យដ៏ល្អបំផុតគឺ «ដើម្បីដឹង ឬដើម្បីទទួលបានចំណេះដឹង»។ ខ្ញុំជឿថាអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវកំពុងមានបន្ទូលនៅក្នុងម៉ាថាយ ២៤:៣៦ គឺគ្មាននរណាម្នាក់កើតមកមានចំណេះដឹង ឬដឹងដោយវិចារណញ្ញាណ ឬយល់ឃើញអំពីថ្ងៃ ឬម៉ោងនេះទេ (ដែលប្រហែលជាមិនសំដៅទៅលើពេលវេលានោះទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែជាអ្វីដែលកើតឡើងនៅថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់)។ សូម្បីតែព្រះយេស៊ូវផ្ទាល់ក៏មិនដឹងដែរ។ សូម្បីតែទេវតាក៏មិនដឹងដែរ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នេះមិននិយាយថាគ្មាននរណាម្នាក់នឹងដឹង ឬមិនអាចដឹងឡើយ។ វិវរណៈ ៣ ហាក់ដូចជាច្បាស់លាស់ (ហើយពិតជាកំពុងដោះស្រាយជាមួយពេលវេលា) ថាប្រសិនបើអ្នកភ្ញាក់ អ្នកអាចដឹង (ដើម្បីដឹង ឬទទួលបានចំណេះដឹង) ពេលណាព្រះយេស៊ូវនឹងយាងមក។ ទ្រង់យាងមកដូចជាចោរចំពោះអ្នកដែលកំពុងដេកលក់ (ខាងវិញ្ញាណ)។ ប្រសិនបើយើងបន្តអាននៅក្នុងម៉ាថាយ ២៤ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា «ដូច្នេះ ចូរចាំយាមចុះ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងថាព្រះអម្ចាស់នៃអ្នករាល់គ្នានឹងយាងមកនៅថ្ងៃណាទេ»។ នេះគឺជាពាក្យដូចគ្នាសម្រាប់ពាក្យ «ដឹង» ដែលប្រើក្នុងខទី ២៦។ ព្រះយេស៊ូវកំពុងព្រមានយើងឲ្យចាំយាម ពីព្រោះយើងមិនដឹងដោយវិចារណញ្ញាណថាទ្រង់នឹងយាងមកនៅថ្ងៃណានោះទេ។

ចូរមើលអ្វី? ចូរមើលទិសម្តាល់ ចូរសិក្សាទំនាយ ដើម្បីកុំឱ្យថ្ងៃនេះមកដល់អ្នកដូចជាចោរនៅពេលយប់ ហើយផ្ទះរបស់អ្នកនឹងត្រូវគេលួចចូល។ ព្រះយេស៊ូវប្រទានឧទាហរណ៍នេះដល់យើង - ប្រសិនបើម្ចាស់ផ្ទះបានដឹងថាចោរនឹងមកនៅម៉ោងណានៃយប់នោះ គាត់ប្រាកដជាបានមើលដើម្បីចាប់ចោរដែលកំពុងធ្វើសកម្មភាព។ ព្រះយេស៊ូវចង់ឱ្យយើងសិក្សាទំនាយ ទិសម្តាល់ និងលេខដែលបានបន្ទូលទុកនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ដើម្បីយើងអាចដឹងថាពេលណាទ្រង់នឹងយាងមក។ ទ្រង់មិនចង់ចាប់យើងដោយមិនដឹងខ្លួន ហើយយើងនឹងត្រូវទុកចោលនោះទេ។

ប្រសិនបើយើងបន្តអាននៅក្នុងម៉ាថាយ ២៤ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា «ប៉ុន្តែឧបមាថាអ្នកបម្រើនោះអាក្រក់ ហើយគិតក្នុងចិត្តថា «ចៅហ្វាយខ្ញុំនឹងនៅឆ្ងាយយូរហើយ» រួចក៏ចាប់ផ្តើមវាយអ្នកបម្រើឯទៀត ហើយស៊ីដីក់ជាមួយពួកអ្នកប្រមឹក។ ចៅហ្វាយរបស់អ្នកបម្រើនោះនឹងមកដល់នៅថ្ងៃដែលគាត់មិនបានរំពឹងទុក និងនៅម៉ោងដែលគាត់មិនដឹង»។

ចំពោះអ្នកបម្រើដែលមិនស្មោះត្រង់ ព្រះយេស៊ូវយាងមកនៅពេលដែលទ្រង់មិនបានដឹង។
 ចំពោះអ្នកបម្រើស្មោះត្រង់ នេះមិនចាំបាច់ជាករណីនោះទេ។
 ហេតុអ្វីបានជាព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងយ៉ាងច្បាស់អំពីព្រឹត្តិការណ៍ដែលត្រូវមើល
 និងចំនួនដែលត្រូវរាប់បញ្ចូល
 ប្រសិនបើយើងមិនដែលត្រូវបានគេសន្មត់ថាយល់ពីពេលវេលានៃព្រឹត្តិការណ៍នៅថ្ងៃចុងក្រោយ?
 ខ្ញុំមានបំណងចង់ទុកអ្វីមួយសម្រាប់អ្នកដែលនៅសេសសល់
 ដើម្បីដឹងច្បាស់ថាអ្វីដែលបានកើតឡើងត្រូវបានព្យាករណ៍ថានឹងកើតឡើងនៅពេលដែលវាកើតឡើង
 ដើម្បីកុំឱ្យពួកគេធ្លាក់ចូលទៅក្នុងការបោកបញ្ឆោតដ៏ធំដែលកំពុងមកដល់ជាការបិទបាំងសម្រាប់ការ
 លើកឡើង។ សាតាំងមានពេលវេលាច្រើនដើម្បីរៀបចំផែនការពីរបៀបព្យាយាមបញ្ឆោតមនុស្ស។
 វាមិនចង់ឱ្យពួកគេជឿថាការលើកឡើងបានកើតឡើង ឬថាទំនាយកំពុងត្រូវបានបំពេញនោះទេ។
 ព្រះយេស៊ូវបានព្រមានអំពីការបោកបញ្ឆោតដ៏ធំមួយដែលនឹងកើតឡើងដើម្បីបញ្ឆោតសូម្បីតែអ្នកដែល
 បានជ្រើសរើស ប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន។
 បំណងប្រាថ្នារបស់ខ្ញុំគឺធ្វើឱ្យប្រាកដថាការបោកបញ្ឆោតនេះត្រូវបានលាតត្រដាង
 ហើយដើម្បីបញ្ជាក់ពីព្រះគម្ពីរថាព្រឹត្តិការណ៍នេះត្រូវបានព្យាករណ៍ថានឹងកើតឡើងនៅពេលដែលវាកើត
 ឡើង ដើម្បីឱ្យពួកគេនឹងដឹងច្បាស់ថាអ្វីដែលបានកើតឡើងគឺជាព្រឹត្តិការណ៍លើកឡើង
 ហើយថាព្រះយេស៊ូវគ្រប់គ្រង ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ជាការពិត។

សូមព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នករាល់គ្នា
 ហើយបើកភ្នែករបស់អ្នកឲ្យឃើញរឿងអស្ចារ្យនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។
 សូមឲ្យអ្នកបានឃើញពីសម័យកាលដែលយើងរស់នៅ
 និងថាតើយើងជិតដល់ការបង្កើតព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះនៅលើផែនដីនៅខែមករា ឆ្នាំ២០២៧
 ប៉ុណ្ណា។ សូមប្រើប្រាស់សម្ភារៈនេះដើម្បីទៅដល់អ្នកដែលរង្វេង
 ហើយបង្ហាញដល់រាស្ត្ររបស់ព្រះថាយើងនៅត្រង់ណាតាមកាលវិភាគរបស់ព្រះ។